

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการปรับปรุงน่านวัลเลย์รีสอร์ท

Nan Valley Resort

นายทักษ์ บรณสาริต

Mr. Thuck Buranasatid

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

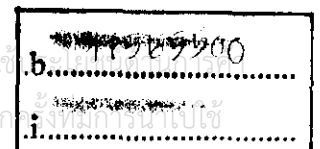
พ.ศ. 2547 - 2548

ร/พ.

ท336 ๓

2547-2548

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 593671
วัน,เดือน,ปี - 1 10 2549

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต
(สถาปัตยกรรมภายใน)

.....คนบตีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

(กุลธร เลื่อนฉวี)

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

รศ. อรรถพร	เพชรานนท์	กรรมการ
รศ. จันทนี	เพชรานนท์	กรรมการ
อ. พิชะรัตน์	นันทะ	กรรมการ
อ. ธนสันต์	เทพรัตน์	กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

.....อาจารย์ที่ปรึกษา

(อ. ธนสันต์ เทพรัตน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	บทคัดย่อ
นักศึกษา	โครงการปรับปรุงเน้นวลเลย์รีสอร์ท
รหัสประจำตัว	นาย ทักษิ์ นูรณ์สาริต
ปริญญา	43020064
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต
พ.ศ.	สถาปัตยกรรมภายใน
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	2547
	อาจารย์ ธนสันต์ เทพรัตน์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ นำเสนอแนวทางในการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาของโครงการน่านวัลเลย์ รีสอร์ท อันเกิดจากจำนวนที่พักไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ปัญหาสภาพตัวอาคารไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม โดยอาศัยข้อมูลของนักท่องเที่ยว และข้อมูลเกี่ยวกับงานทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ท้องถิ่นภายในจังหวัดน่านในการแก้ไขปัญห เพื่อให้เกิดความเหมาะสมต่อผู้เข้าใช้และกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปของจังหวัดน่าน ซึ่งจะนำไปสู่แนวทางในการออกแบบที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม สถาปัตยกรรมประเภท และสภาพความเป็นอยู่ของคนในจังหวัดน่านต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ธนสันต์ เทพรัตน์ ที่ให้ความช่วยเหลือและคอยให้คำปรึกษาอันเป็นประโยชน์แก่การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบคุณอาจารย์ที่คอยติดตามงานของผมเป็นอย่างดี จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถเสร็จทันได้ตามกำหนดเวลา

ขอขอบคุณ คณะกรรมการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์และกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษาทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนข้อชี้แนะอันเป็นประโยชน์ ซึ่งส่งผลให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ลงได้

ขอขอบคุณคณะอาจารย์ผู้สอนทุกท่านตั้งแต่ชั้นปี 1 จนถึงชั้นปี 5 ทุกท่าน ที่ได้พำនอบรมและมอบความรู้และประสบการณ์อันทรงคุณค่าแก่ตัวผมตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา

ขอขอบคุณ คุณเมกดา หวังสุวรรณ์ เจ้าของโครงการน่าน วิลเลจ รีสอร์ท ที่เปิดโอกาสให้ผมได้นำโครงการของงานมาเป็นที่หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณ คุณน้าสุรัช และคุณน้าไอลดา พุฒิกุลวงกูร สำหรับความช่วยเหลือทางด้านอุปกรณ์ในการทำงานต่าง ๆ

ขอขอบคุณพี่ตูน พี่หัดของผม ที่โทรมาเตือนสติให้ผมหอบงานเข้าไปที่คณะในคืนสุดท้ายก่อนส่งจริง

ขอบคุณน้อง ๆ ผู้กล้าทั้ง 15 คน (หรือมากกว่านั้น) ที่ทนหลังขดหลังแข็งอดหลับอดนอนทำงานให้พี่ จนงานทั้ง 15 แผ่นเสร็จลงได้ด้วยดี ความช่วยเหลือของน้อง ๆ ในครั้งนี้ คือสิ่งที่พี่ประทับใจที่สุดตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา

ขอบคุณเพื่อนร่วมคณะทุกคน ที่ได้สอนให้เรารู้จักความเป็นจริงของโลกมากขึ้น

ขอบคุณพี่ ๆ และน้อง ๆ ที่ร้านทุกคนสำหรับทุกความเป็นห่วง และความช่วยเหลือต่าง ๆ ทั้ง ๆ ที่เรียนคณะคณะแต่ก็ยังลืมนวลลาความรู้อันดีมาช่วยผมทำงานจนงานทั้งหมดสำเร็จลงได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้คงลืมไม่ได้กับ ป๊า และ ม๊า ของผมที่เฝ้าทุก ๆ ภารกิจของผมตลอดมา ถ้าปราศจากท่านทั้ง 2 ผมคงไม่มีแม้โอกาสที่จะได้ทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และด้วยผลประโยชน์หรือคุณงามความดีอันใดก็ตามอันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผมขอมอบ ให้กับป๊ากับม๊า ตลอดจนคุณอาจารย์ที่เคารพทุกท่าน รวมไปถึงเพื่อน พี่ น้องและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่รักและเป็นห่วงผมจากใจจริงทุกคน

ทักษ์ บุญสวัสดิ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	I
กิตติกรรมประกาศ	II
คำนำ	III
สารบัญ	IV
สารบัญตาราง	V
สารบัญรูป	VI
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความจำเป็นทางโครงการ	1
1.2 เหตุผลในการเลือกโครงการ	2
1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.4 ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 ศึกษาข้อมูลประกอบโครงการ	4
2.1 ข้อมูลทั่วไป	4
2.2 ข้อมูลจังหวัดปทุมธานี	5
2.3 สถานที่ที่เกี่ยวข้องและสถานที่สำคัญในจังหวัดปทุมธานี	8
2.4 งานประเพณีที่น่าสนใจ	13
2.5 ข้อมูลอื่น ๆ	14
2.6 ข้อมูลเฉพาะ	17
2.7 การศึกษา	21
บทที่ 3 การศึกษาผู้เข้าใช้โครงการ	27
3.1 สายงานและอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ภายในโครงการ	27
3.2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานขององค์ประกอบของโครงการ	31
3.3 ลักษณะผู้เข้าใช้โครงการ	35
3.4 ขนาดและสัดส่วนมาตรฐาน	36
บทที่ 4 ศึกษาโรงงานระบบ	38
4.1 ระบบในภาคการป้อนใยสังเคราะห์ และผลผลิตใย	38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้า

4.2 ระบบรักษาความปลอดภัยและอัคคีภัย.....	41
4.3 ระบบอุปกรณ์พิเศษ.....	42
4.4 การให้แสงสว่างภายในโครงการ.....	44
4.5 การใช้แสงไฟในส่วนต่างๆของโครงการ.....	46
4.6 การใช้สีในการตกแต่งภายใน.....	49
4.7 ศึกษาวัตถุที่ใช้ในการออกแบบตกแต่ง.....	50
บทที่ 5 งานออกแบบ.....	56
5.1 สถาปัตยกรรมเติมภายในโครงการ.....	56
5.2 การแก้ปัญหา.....	60
5.3 สรุปแนวความคิดในการออกแบบ.....	60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงราคาค่าที่พักในโครงการ	17
3.1 ตารางแสดงขนาดเคาน์เตอร์ที่เหมาะสม	33
3.2 ตารางแสดงการคิดพื้นที่ใช้สอยห้องน้ำในส่วนของสาธารณะ	34
3.3 ตารางแสดงการใช้เนื้อที่ต่อคนตามชนิดของบริการ	36
4.1 ตารางเปรียบเทียบการทำงาน-ประสิทธิภาพของเครื่องปรับอากาศ	39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญรูป

รูปที่	หน้า
1.1 รูปแสดงเส้นทางสัญจรหน้าโครงการ.....	2
1.2 รูปแสดงภาพโดยรวมของโครงการเดิม.....	3
2.1 แผนที่จังหวัดน่าน.....	6
2.2 วัดภูมินทร์.....	9
2.3 พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติน่าน.....	10
2.4 งามช้างศึก.....	10
2.5 เลาสินนาห์น้อย.....	12
2.6 งานแข่งเรือเมืองน่าน.....	14
2.16 ตัวอย่างผ้าซิ่นเมืองน่าน.....	16
2.16 ภาพโดยรวมเดิมของโครงการ.....	18
2.17 บ้านชมวิว.....	18
2.18 บ้านชมนก.....	19
2.19 บ้านชมไพร.....	19
2.20 รูปแสดงร้านอาหารเดิมที่มีอยู่.....	20
2.21.1 รูปแสดงกรณีศึกษา โป่งแยง แอ่งดอย.....	21
2.21.2 รูปแสดงกรณีศึกษา โป่งแยง แอ่งดอย.....	21
2.22.1 รูปแสดงกรณีศึกษา บ้านไทยรีสอร์ท.....	22
2.22.2 รูปแสดงกรณีศึกษา บ้านไทยรีสอร์ท.....	22
2.23.1 รูปแสดงกรณีศึกษา The Windmill Country Resort.....	23
2.23.2 รูปแสดงกรณีศึกษา The Windmill Country Resort.....	23
2.24.1 รูปแสดงกรณีศึกษา บุหลันบุรี รีสอร์ท.....	24
2.24.2 รูปแสดงกรณีศึกษา บุหลันบุรี รีสอร์ท.....	24
2.25.1 รูปแสดงกรณีศึกษา Jirung Health Resort.....	25
2.25.2 รูปแสดงกรณีศึกษา Jirung Health Resort.....	25
2.26.1 รูปแสดงกรณีศึกษา ภูใจใสรีสอร์ท และสปา.....	26
2.26.2 รูปแสดงกรณีศึกษา ภูใจใสรีสอร์ท และสปา.....	26
2.26.3 รูปแสดงกรณีศึกษา ภูใจใสรีสอร์ท และสปา.....	26
5.1 แผนผังแสดงทิศทางแดด และลม.....	50
5.2 รูปแสดงตำแหน่งที่ห้าอาคาร.....	57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่	หน้า
5.3 อาคารร้านอาหาร.....	58
5.4 อาคารร้านอาหาร.....	58
5.5 กลุ่มอาคารบ้านพักต่าง ๆ.....	59
5.6 รูปแสดงผังโดยรวมของโครงการ.....	61
5.7 รูปแสดงแปลนอาคารต้อนรับ.....	62
5.8 รูปแสดงทัศนียภาพอาคารต้อนรับ.....	62
5.9 รูปแสดงแปลนร้านอาหาร.....	63
5.10 รูปแสดงรูปตัดร้านอาหาร.....	63
5.11 รูปแสดงทัศนียภาพร้านอาหาร.....	63
5.12 รูปแสดงแปลนบ้านพักแบบที่ 1.....	64
5.13 รูปทัศนียภาพบ้านพักแบบที่ 1.....	64
5.14 รูปแสดงแปลนบ้านพักแบบที่ 2.....	65
5.15 รูปแสดงรูปตัดบ้านพักแบบที่ 2.....	65
5.16 รูปแสดงทัศนียภาพบ้านพักแบบที่ 2.....	66
5.17 รูปแสดงแปลนบ้านพักแบบที่ 3.....	66
5.18 รูปแสดงทัศนียภาพบ้านพักแบบที่ 3.....	67
5.19 รูปแสดงสภาพแวดล้อมภายในโครงการ.....	67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

สืบเนื่องจากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของทางภาครัฐ ที่ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ยังผลให้เกิดความตื่นตัวทางธุรกิจการท่องเที่ยวขึ้นอย่างมากมาย ซึ่งทางจังหวัดน่านเองก็ได้มีการตื่นตัวในเรื่องนี้เช่นกัน และในงานมหาสงกรานต์ในช่วงเดือนเมษายน 2547 ที่ผ่านมา จังหวัดน่านเองก็ได้มีส่วนร่วมในงานประเพณีที่ยิ่งใหญ่ระดับประเทศในครั้งนั้นด้วย ด้วยความที่ตัวจังหวัดน่านเองมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง ล้อมรอบด้วยภูเขาสูงมากมาย มีลักษณะภูมิประเทศที่แปลกตาสวยงามคล้ายประเทศเมืองหนาว ทั้งยังเป็นแหล่งที่มีชนบทกรรมนิยมประเพณีล้านนาดั้งเดิม อันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ยังผลให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้ความสนใจในการเดินทางมาพักผ่อนและท่องเที่ยวที่จังหวัดน่านมากขึ้น

แต่เนื่องในสภาวะปัจจุบัน ทางจังหวัดน่านเองยังมีผู้ดำเนินการธุรกิจการท่องเที่ยวอยู่น้อยราย เมื่อเทียบกับความต้องการห้องพักที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้จำนวนห้องพักของทางธุรกิจที่มีอยู่เดิม ไม่เพียงพอที่จะรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวได้ อีกทั้งสถานที่พักใกล้ชิดธรรมชาติจริง ๆ มีอยู่น้อยมาก ทั้งยังมีปัญหาด้านคุณภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ก็ยังไม่สมบูรณ์มากนัก

จากปัญหาในข้างต้น การสร้างสถานที่รองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและพักผ่อนในตัวจังหวัดน่านเพิ่มเติมขึ้น จึงเป็นเหตุอันเหมาะสมอย่างยิ่ง

โครงการนำรางวัลเสวีร์สอร์ทจึงเกิดขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการที่พักของนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มว่าจะมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี ทั้งยังเป็นการสนองนโยบายของรัฐ ที่ต้องการให้ธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของการกระจายรายได้และเสริมสร้างงานให้กับประชาชน และเพิ่มรายได้ให้กับประเทศชาติ

ซึ่งการศึกษาวจัยในโครงการนี้ เพื่อต้องการที่จะหาแนวทางการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน ให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ และเอกลักษณ์ทางด้านศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดน่าน เพื่อสามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว ที่มีความต้องการที่จะใกล้ชิดธรรมชาติ และต้องการที่จะสัมผัสกับสภาพความเป็นอยู่ และศิลปวัฒนธรรมอันงดงามของชาวจังหวัดน่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 เหตุผลในการเลือกโครงการ

- ความน่าสนใจในสถานที่ตั้งที่เป็นเชิงเขา เหมาะต่อการสร้างสถานที่พักผ่อนที่พักระยะสั้น
- สถานที่ตั้งสามารถเข้าถึงได้ง่ายเพราะอยู่ติดกับเส้นทางหลวงสายนาน – แพร่ ทั้งยังตั้งอยู่ใกล้กับตัวอำเภอและสถานที่ทางราชการหลายแห่ง ทำให้ง่ายต่อการติดต่อขอข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ
- ตัวจังหวัดน่านเป็นจังหวัดที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวทางสถาปัตยกรรม เช่น วัดภูมินทร์ ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบให้มีเอกลักษณ์เฉพาะได้มากขึ้น

รูปที่ 1.1 รูปแสดงเส้นทางสัญจรหน้าโครงการ

1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- เพื่อส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดน่านและการพักผ่อนของประชาชนทั่วไป
 - เพื่อให้เป็นสถานพักผ่อน ที่มีความต้องการในการออกแบบเพื่อเป็นสถานพักผ่อนตากอากาศบนภูเขา
 - เพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดน่าน เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงให้แก่ประเทศ ทั้งยังเป็น การดึงดูดนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ ที่สามารถนำมาสู่ประชาชนในท้องถิ่น
- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เพื่อการศึกษาถึงแนวทางการออกแบบรีสอร์ทที่มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และลักษณะทางสถาปัตยกรรมท้องถิ่น
- เพื่อใช้เป็นแหล่งข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดน่าน แก่นักท่องเที่ยวและผู้สนใจ เพื่อให้ตัวจังหวัดน่าน เป็นที่รู้จักแก่บุคคลทั่วไปมากยิ่งขึ้น

1.4 ขอบเขตของโครงการ

อาคารร้านอาหารประกอบด้วย

- พื้นที่ส่วนต้อนรับ
- ห้องประชุมขนาดเล็ก
- ร้านอาหาร
- พื้นที่ห้องครัว
- สำนักงาน
- ร้านค้าของที่ระลึก

อาคารห้องประชุมสัมมนาประกอบด้วย

- ห้องประชุมขนาดใหญ่ 1 ห้อง
- ห้องพักรับรอง 6 ห้อง

ส่วนของอาคารบ้านพัก แบ่งบ้านพักออกเป็น 4 แบบ ดังนี้

- บ้านชมวิว 10 หลัง
- บ้านชมนก 3 หลัง
- บ้านพักชมธาร 2 หลัง
- บ้านชมไพร 1 หลัง ซึ่งแบ่งออกเป็นอีก 9 หลังย่อย
- บ้านเจ้าของโครงการ

นอกจากนี้ยังมีลานกิจกรรมกลางแจ้ง และอาคารสำหรับจัดเก็บอุปกรณ์

รูปที่ 1.2 รูปแสดงภาพโดยรวมของโครงการเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ศึกษาข้อมูลประกอบโครงการ

2.1 ข้อมูลทั่วไป

2.1.1 โรงแรมตากอากาศ (Resort Hotel)

2.1.1.1 ลักษณะทำเลและที่ตั้ง

โรงแรมตากอากาศควรตั้งอยู่ในทำเลที่มีภูมิประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการพักผ่อน แวดล้อมไปด้วยธรรมชาติที่สวยงาม เช่น ภูเขา ป่าไม้ ทะเล เป็นต้น โดยบรรยากาศของโรงแรมตากอากาศจะเป็นบรรยากาศที่บริสุทธิ์ ไม่มีสิ่งรบกวนจากภายนอกอันก่อให้เกิดการรบกวนประสาทสัมผัสทั้งการมองเห็นเสียงรบกวน

2.1.1.2 สภาพแวดล้อม

1. ผู้ที่มาพักจะต้องได้สัมผัสกับธรรมชาติมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นอากาศบริสุทธิ์จากชายทะเล ป่าเขา สายลม แสงแดด ซึ่งเป็นที่ที่ต้องการของผู้ที่มาพัก
2. กรณีของเสียงก็เช่นเดียวกัน ผนังของโรงแรมตากอากาศไม่จำเป็นต้องเป็นวัสดุกันเสียง เพราะผู้มาพักต้องการสัมผัสกับธรรมชาติอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นเสียงคลื่น ลม น้ำตก หรือเสียงสัตว์ป่า เป็นต้น จะยกเว้นบางห้องที่จำเป็น เช่น ไนต์คลับ หรือ สถานที่เต้นรำ เป็นต้น
3. ลักษณะของอาคารต้องเข้ากับสภาพแวดล้อมไม่เป็นตัวทำลายธรรมชาติ เช่น โรงแรมชายทะเล ควรสร้างในแนวราบตามลักษณะของชายหาด หรือโรงแรมตามเชิงเขาควรมีการลดหลั่นตัวอาคารให้เข้ากับความลาดชันของเชิงเขา
4. การเน้นด้านมุมมองของผู้ที่มาพัก โรงแรมตากอากาศจะต้องเน้นถึงข้อนี้เป็นพิเศษ เช่น การจัดให้มีระเบียงของห้องพักเพื่อการพักผ่อนและให้ได้มุมมองที่ดี รวมทั้งส่วนอื่น ๆ ของโรงแรมเช่น ภัตตาคาร สระน้ำ เป็นต้น ซึ่งทั้งหมดนี้ ต้องกลมกลืนและสัมพันธ์กับบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติอย่างเต็มที่และเหมาะสมกับการใช้สอย เหมือนกับการพักผ่อนท่ามกลางธรรมชาติจริง ๆ

2.1.1.3 วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้

1. การเลือกวัสดุตกแต่งภายใน ควรเป็นวัสดุที่ได้จากธรรมชาติและท้องถิ่น เพื่อเป็นการเน้นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของสภาพแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้น ๆ
2. คำนึงถึงผลกระทบของการใช้วัสดุนั้น ๆ ควรเลือกวัสดุที่ทำความสะอาดง่าย ทนทาน เข้ากับสภาพแวดล้อม และคิดถึงเรื่องการป้องกันปัญหาเกี่ยวกับ อากาศ ลม ฝน และเชื้อรา เป็นต้น

2.1.1.4 ความต้องการพื้นฐานของโรงแรมตากอากาศ

1. ความสะดวกสบายเป็นความต้องการอันดับแรกที่สุดที่ผู้เข้าพักทุกคนต้องการอันหมายถึงความสะดวกสบายทางด้านการบริการทุกประเภท ความสะดวกทางด้านที่พัก ตลอดจนความปลอดภัยไร้กังวล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความต้องการที่นอนที่อ่อนนุ่ม และสีสันทันที่สวยงามสดชื่น
3. มีที่พักร่มเย็นใจทั้งที่เป็นส่วนตัว คือบริเวณห้องนอนซึ่งสามารถทำสิ่งใดก็ได้ตามสะดวก และพื้นที่ที่ไม่เป็นส่วนตัว คือบริเวณภายนอกอันเป็นที่พบปะสังสรรค์
4. ต้องการห้องน้ำที่สะอาด อาบน้ำได้อย่างสะดวกสบาย บรรยากาศภายในห้องมีความสดชื่น มีเครื่องสุขภัณฑ์อำนวยความสะดวกอย่างพร้อมมูล
5. การติดต่อประชาสัมพันธ์ที่สะดวก พร้อมทั้งการบริการอย่างดีของทางโรงแรม
6. ความต้องการราคาห้องพักที่พอเหมาะพอควร
7. ความสะดวกสบายในเรื่องอาหารการกินและเครื่องดื่ม
8. มีที่เก็บเสื้อผ้าหรือสิ่งที่ต้องการแขวนเพื่อไม่ให้ยับ และเสื้อผ้าที่ต้องการพับเก็บให้มีมิติดี เช่น ชุดชั้นใน
9. มีที่สำหรับเก็บรองเท้าและเครื่องกีฬา ตลอดจนเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น หมวก กระเป๋า รองเท้า รม เป็นต้น
10. มีที่เก็บของมีค่า อาจเป็นโต๊ะหัวเตียง หรือโต๊ะเครื่องแป้งที่มีกุญแจ หรือ ล็อกเกอร์
11. มีเครื่องเสียงหรือเครื่องบันเทิงต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ตลอดจนหนังสืออ่านเล่น
12. มีไฟฟ้าหรือแสงสว่างในที่ที่ต้องการ และไม่รบกวนเวลานอน

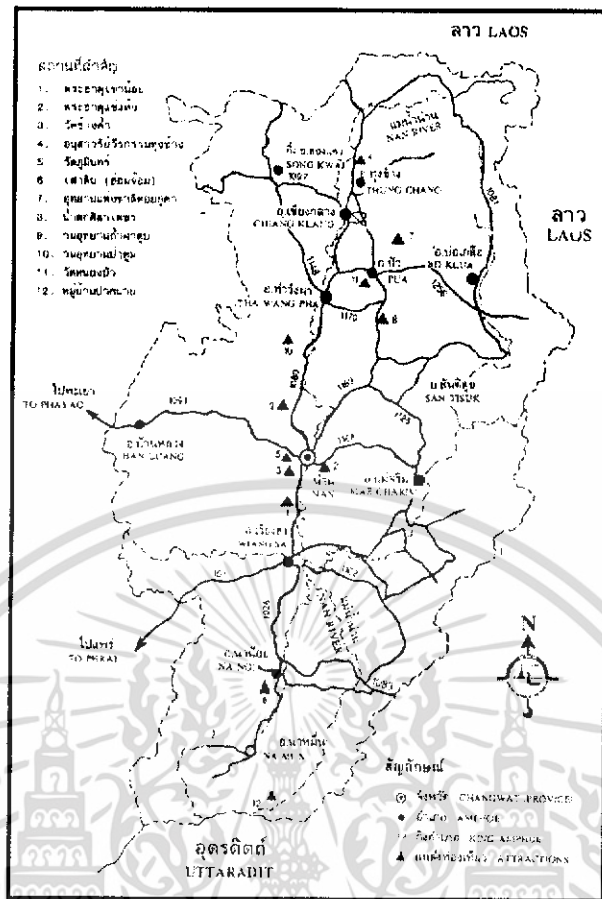
2.2 ข้อมูลจังหวัด

จังหวัดน่าน เป็นจังหวัดชายแดนด้านทิศตะวันออกของทางภาคเหนือตอนบน ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามเส้นทางรถยนต์ประมาณ 700 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 11,427 ตารางกิโลเมตรมีอาณาเขตติดต่อกับ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ทิศใต้	ติดต่อกับ	จังหวัดอุตรดิตถ์
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	จังหวัดพะเยาและแพร่

สภาพพื้นที่ทั่วไปของจังหวัดน่าน ส่วนใหญ่ประกอบด้วยภูเขาและป่าไม้ ซึ่งมีความลาดชันเกินกว่า 30 องศา โดยมีเนื้อที่ประมาณ 85% ของเนื้อที่จังหวัด มีลักษณะเป็นภูเขาลูกคลื่นลอนลาด และลูกคลื่นลอนชัน พื้นที่ราบลุ่มมีเป็นส่วนน้อย ได้แก่ที่ราบกว้างใหญ่ในลุ่มน้ำ น่าน-สา ตามลำน้ำและที่ราบลุ่มแคบ ๆ อยู่แถบอำเภอนาน้อยตอนใต้ อำเภอท่าวังผา อำเภอปัว อำเภอเชียงกลาง อำเภอเชียงกลาง และอำเภอทุ่งช้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.1 แผนที่จังหวัดน่าน

ภูเขามีสภาพสูงมาก ส่วนใหญ่อยู่บริเวณเขตชายแดนติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ภูเขาที่สำคัญได้แก่ เขานูแคว ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอปัว เป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำน่าน ภูเขาที่สูงที่สุดของจังหวัดน่านคือ ดอยภูคา มีความสูง 1,980 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ในเขตท้องที่อำเภอปัว เนื่องจากสภาพพื้นที่เป็นภูเขาสูงและป่าไม้ ทำให้มีลำน้ำและแหล่งน้ำที่เป็นแหล่งกำเนิดของต้นน้ำลำธารสำคัญหลายสาย เช่น แม่น้ำน่าน แม่น้ำสา แม่น้ำว้า แม่น้ำสมุน แม่น้ำหลง แม่น้ำปัว แม่น้ำกอน เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีลำธารและลำห้วยอีกเป็นจำนวนมาก ชาวบ้านจึงมักตั้งถิ่นฐานอยู่ใกล้แหล่งน้ำ เพราะต้องใช้น้ำเพื่อการเกษตรและใช้อุปโภคบริโภค

พื้นที่ของจังหวัดน่าน ปรากฏร่องรอยการเข้าอาศัยอยู่ของมนุษย์มาเป็นเวลานานแล้ว เนื่องจากได้พบหลักฐานเครื่องมือเครื่องใช้ของคนสมัยก่อนประวัติศาสตร์ ตั้งแต่สมัยหินเก่าเรื่อยลงมาจนถึงยุคโลหะ ตามบริเวณที่ลาดตามไหล่เขาและที่ราบใกล้ลำน้ำหลายสายด้วยกัน เช่น ที่ราบตอนบนอำเภอปัว ที่ราบตอนล่างของเขตอำเภอเมือง และอำเภอนาน้อย เป็นต้น การตั้งถิ่นฐานของกลุ่มชนสมัยก่อนประวัติศาสตร์ จากหลักฐานทางด้านงานและพงศาวดาร พอจะอนุมานได้ว่า เริ่มต้นขึ้นในราวปลายพุทธศตวรรษที่ 18 โดยกลุ่มชนชาวไทยกลุ่มหนึ่ง ภายใต้การนำของพญาภูเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คา ได้ครอบครองพื้นที่ราบทางตอนบน ต่อมาเจ้าขุนฟอง เจ้าผู้ครองนครน่านเชื้อสายราชวงศ์ภูคา สร้างเมืองบัว หรือ วรนคร ขึ้น ราวกลางพุทธศตวรรษที่ 19 เพื่อเป็นศูนย์กลางการปกครองหัวเมือง และหมู่บ้านเล็ก ๆ ที่กระจายกันอยู่ตามบริเวณที่ราบใกล้เคียง ล่วงมาจนถึงต้นพุทธศตวรรษที่ 20 พญากาการเมืองได้ย้ายเมืองมาตั้งใหม่บริเวณที่ราบตอนล่าง ระยะเวลาตั้งที่อยู่ที่เวียงภูเพียงแช่แห้ง ฝั่งตะวันออกของลำน้ำน่าน บริเวณที่ตั้งองค์พระธาตุแช่แห้ง ภายหลังเกิดความแห้งแล้ง พญาผากอง โอรสของพญากาการเมือง จึงย้ายเมืองน่านมาทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำน่าน เมื่อปี พ.ศ. 1911 และใช้เมืองน่านเป็นศูนย์กลางการปกครองหัวเมืองในเขตนครรัฐนี้แทนเมืองบัว การอยู่อาศัยของ ประชาชนในเมืองน่านแม้จะมีการอพยพโยกย้ายละทิ้งตัวเมืองไปเป็นครั้งคราวเนื่องจากภัย สงครามและภัยธรรมชาติ เมืองน่านก็ยังคงมีผู้อยู่อาศัยสืบเนื่องกันลงมาจนกระทั่งทุกวันนี้

ประชากรในจังหวัดน่านปัจจุบัน ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยเหนือ ไทยยวน หรือคนเมือง นอกจากนี้ยังมีชาวไทยกลุ่มอื่น รวมทั้งชาวเขาอยู่อาศัยตามที่ราบและเทือกเขาสูงอีกเป็นจำนวนมาก อาทิ ไทยลื้อ แม้ว เย้า ขมุ ถิ่น ลัวะ พวน ลาว และตองเหลือง หรือมลาบรี ประชากรร้อยละ 90 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญได้แก่ ข้าวนาดำ ข้าวไร่ ยาสูบ ข้าวโพด ถั่ว ส้ม ลำไย เป็นต้น

ภูมิอากาศแบ่งออกเป็น 3 ฤดูคือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม - เดือนพฤษภาคม อุณหภูมิเฉลี่ย 26 องศาเซลเซียส ร้อนที่สุดในเดือนเมษายน อุณหภูมิอาจขึ้นสูงถึง 40 องศาเซลเซียส

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม - เดือนตุลาคม ฝนตกเฉลี่ยประมาณ 1,100 มม. ต่อปีบางปีฝนมาเร็ว ซึ่งทำให้เดือนพฤษภาคมจะมีฝนตกมากที่สุด

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - เดือนกุมภาพันธ์ เริ่มมีลมหนาวพัดเข้ามา บริเวณยอดดอยมีอุณหภูมิต่ำสุดอาจถึง 0 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ในเดือนมกราคม ประมาณ 7 องศาเซลเซียส

ด้วยสภาพที่มีทิวเขาเป็นจำนวนมากนี้เองเมืองน่านจึงเพียบพร้อมไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ซึ่งส่วนใหญ่ยังคงความบริสุทธิ์ นักท่องเที่ยวนิยมเข้าไปท่องเที่ยวตากอากาศ ชมทิวทัศน์ทะเลหมอก หรือ เดินป่าพิชิตยอดภู เช่นที่ดอยภูเว หรือ ล่องแก่งแม่น้ำว่า นอกจากนี้ยังมีเส้นทางเดินป่าชมน้ำตกอีกมากที่ยังไม่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วไป

แนวทิวเขาส่วนมากประกอบด้วยหินแกรนิตและหินปูน ซึ่งปกคลุมด้วยป่าไม้หลากหลายชนิด ได้แก่ป่าเต็งรัง และป่าเบญจพรรณ ซึ่งมีไม้สำคัญทางเศรษฐกิจเช่น ไม้สัก ไม้แดง ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้มะค่า ฯลฯ บริเวณริมแม่น้ำมักปรากฏเป็นป่าดิบแล้ง ป่าดงดิบชื้น ส่วนพื้นที่สูงกว่า 1,000 เมตร ขึ้นไปมักเป็นป่าดงดิบเขา บางแห่งบนยอดเขาหินปูนปกคลุมด้วยทุ่งหญ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายในป่าเหล่านี้ยังคงมีความหลากหลายทางชีวภาพสูง โดยเฉพาะที่เทือกดอยภูคา มีต้นชมพู่ภูคาและเต่าร้างยักษ์ ซึ่งเป็นพันธุ์ไม้หายากและใกล้สูญพันธุ์ รวมทั้งยังพบกล้วยไม้หลายสิบชนิด เช่น เอื้องแซะภู เอื้องผึ้ง เอื้องเงิน เอื้องช้างน้ำ เป็นต้น ส่วนสัตว์ป่าก็ยังมีร่องรอยการพบเห็นอยู่เสมอ เช่น เสือโคร่ง กระต๊อง ช้างป่า จว๋มแดง เป็นต้น สัตว์ขนาดใหญ่เหล่านี้หากินบนทิวเขาหลวง พระบางข้ามไปมาระหว่างไทยกับลาว พื้นที่ป่าไม้ยังเป็นที่อยู่อาศัยของนกหลายชนิด โดยเฉพาะในฤดูหนาวจะมีนกอพยพมาอาศัยอยู่อีกเป็นจำนวนมาก

พื้นที่บางแห่งซึ่งมีกำเนิดจากตะกอนที่สะสมในท้องทะเลเมื่อล้านปีก่อน และต่อมาได้ยกตัวสูงขึ้นจนกลายเป็นภูเขา ปัจจุบันเป็นแหล่งเกลือสินเธาว์ที่สำคัญในอำเภอ บ่อเกลือ บางแห่งเช่นเสาดินในอำเภอน่านน้อย ก็เกิดจากการที่ตะกอนยกตัวสูงขึ้น และถูกลม ฝน กัดกร่อนจนเกิดเป็นลักษณะพิเศษ เป็นหลืบร่องตามหน้าผา หรือกลายเป็นแท่งแหงงเว้า

2.3 สถานที่ท่องเที่ยว และสถานที่สำคัญภายในจังหวัดน่าน

2.3.1 อำเภอเมือง

2.3.1.1 แหล่งผลิตเครื่องปั้นดินเผาโบราณเมืองน่าน

แหล่งเตาเผาบ่อสวกเป็นแหล่งผลิตเครื่องปั้นดินเผาขนาดใหญ่ที่สำคัญของเมืองน่านสมัยโบราณ ตั้งอยู่ที่ตำบลบ่อสวก อำเภอเมือง ห่างจากตัวเมืองน่านประมาณ 10 กิโลเมตร สามารถเดินทางโดยรถยนต์เข้าสู่แหล่งเตาได้ 2 ทาง คือทางถนนสายน่าน – พะเยา และทางถนนสายแพร่ – น่าน สภาพภูมิประเทศของบริเวณที่พบเตา ส่วนมากมีลักษณะเป็นเนินดินขนาดใหญ่ อยู่ใกล้แหล่งน้ำ ได้แก่ ลำน้ำสวก ห้วยปวน มีเศษภาชนะดินเผาระจัดกระจายอยู่ทั่วไปบนผิวดิน ปล่องเตาและหลังเตามักฝังให้เห็นบนผิวดินเล็กน้อย หลายเตาอยู่ในบริเวณบ้านเรือน เรือกสวน ไร่ นา หลายเตาอยู่ในเขตป่าชุมชนของหมู่บ้าน เช่น ที่บ้านบ่อสวก บ้านหนองโตมเป็นต้น จากการสำรวจอย่างคร่าว ๆ สันนิษฐานว่ามีเตาเผาอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 50 เตา แหล่งเตาเผา นี้ มีการขุดตรวจศึกษาทางโบราณคดีเพียง 2 แห่ง โดยโครงการโบราณคดีชุมชน ภาควิชาพัฒนาชุมชน คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2542

2.3.1.2 วัดพระธาตุแช่แห้ง

ตั้งอยู่ที่บ้านหนองเต่า ตำบลม่วงตึ๊ด กิ่งอำเภอภูเพียง ตามพงศาวดารเมืองน่าน กล่าวถึง การก่อสร้างวัดพระธาตุแช่แห้งว่า สร้างราวปีพ.ศ. 1899 สิ่งสำคัญในวัดได้แก่ องค์พระธาตุแช่แห้ง พระธาตุตะไถ่ วิหารหลวง อุโบสถ พระพุทธไสยาสน์ บันไดนาคทางขึ้น

2.3.1.3 วัดพระธาตุช้างค้ำวิหาร

ตั้งอยู่ที่ถนนผากองตัดกับถนนสุริยพงษ์ ตรงข้ามกับเทศบาลเมืองน่าน และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ จังหวัดน่าน ตำบลในเวียง อำเภอเมือง ตามพงศาวดารเมืองน่าน กล่าวว่าวัดนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างขึ้นในราวปี พ.ศ. 1949 สมัยก่อนเรียกกันว่าวัดหลวงกลางเวียง สิ่งสำคัญในวัดได้แก่ พระธาตุช้างค้ำ พระวิหารหลวง พระพุทธรูปนันทบุรีศรีศากยมุนี เจดีย์คฤห์หรือกู่บรรจ้อัฐิเจ้าผู้ครองนครน่าน 3 องค์ได้แก่ เจ้าอนันตวรฤทธิเดช พระเจ้าสุริยพงษ์ผริตเดช ๙ และพระเจ้าพรหมสุรธาดา

2.3.1.4 วัดภูมินทร์

ตั้งอยู่ที่บ้านภูมินทร์ ตำบลในเวียง อำเภอเมือง ตามพงศาวดารเมืองน่านกล่าวว่สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2138 สมัยเจ้าเจตบุตรพรหมมินทร์ อาการวัดภูมินทร์ เป็นทรงจตุรมุขหนึ่งเดียวในประเทศไทย คล้ายตั้งอยู่บนหลังพญานาค 2 ตัว ใช้เป็นวิหารและอุโบสถในหลังเดียวกัน ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ตรงกับสมัยรัชกาลที่ 8 รูปวัดภูมินทร์ได้รับการตีพิมพ์ลงบนธนบัตรรัฐบาลไทยฉบับละ 1 บาท ภายในอาคาร ตรงกลางประดิษฐานพระพุทธรูปปูนปั้นปิดทอง 4 องค์หันหลังชนกันบนฐานชุกชีเดียว พระพักตร์หันตรงประตูทั้ง 4 ทิศ ส่วนจิตกรรมฝาผนังเล่าเรื่อง พระพุทธประวัติและคันธกุมารขาดก สอดแทรกภาพวิถีชีวิตคนเมืองน่านในยุคนั้น โดยเฉพาะลักษณะการแต่งกาย ภาพเขียนสีเหล่านี้มีความวิจิตรงดงามยิ่ง จนกลายเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของ จังหวัดน่าน

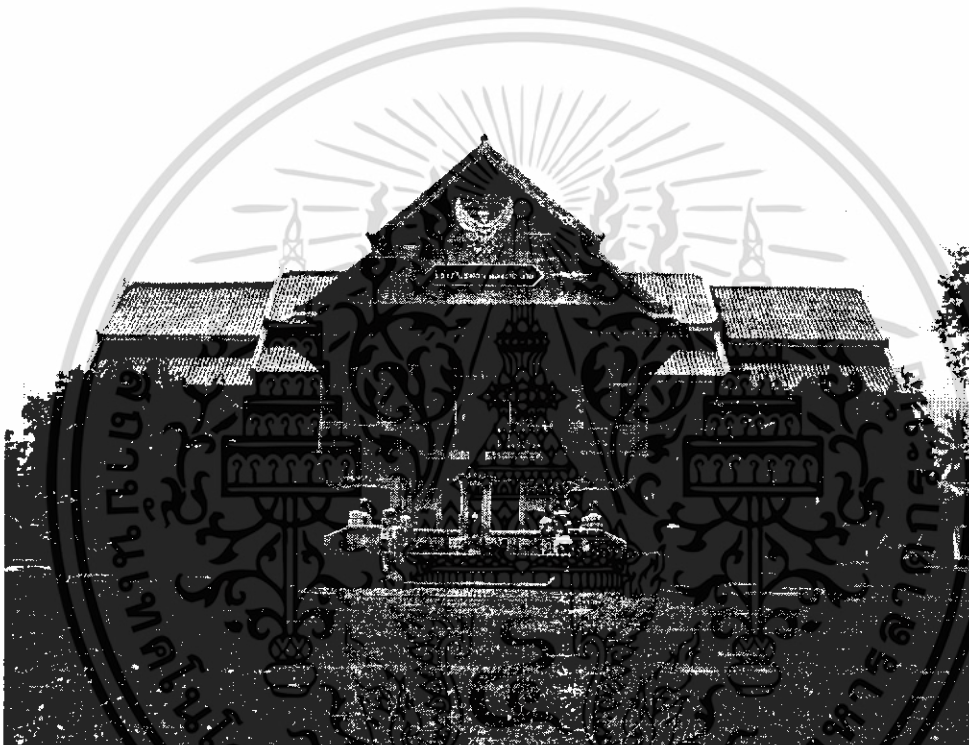
รูปที่ 2.2 วัดภูมินทร์

2.3.1.5 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติน่าน

ตั้งอยู่ในตัวเมือง ถ. ผากอง ตำบลในเวียง อำเภอเมือง ตัวอาคารเป็นอาคารก่ออิฐถือปูน แต่เดิมเป็น "หอคำ" หรือคุ่มของเจ้าผู้ครองนครน่าน สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2446 แทนหอคำหลังเก่าซึ่งเป็นอาคารไม้ เมื่อเจ้ามหาพรหมสุรธาดา เจ้าผู้ครองนครน่านองค์สุดท้ายถึงแก่พิราลัย เจ้านายเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุตรหลานของเจ้าผู้ครองนครน่าน จึงมอบอาคารหลังนี้และที่ดินโดยรอบทั้งหมดให้แก่รัฐบาลไทย เพื่อใช้เป็นศาลากลางจังหวัดในปี พ.ศ. 2475 ต่อมาเมื่อมีการสร้างศาลากลางจังหวัดหลังใหม่ กรมศิลปากรจึงได้ขอรับมรดกอาคาร เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับจัดตั้งพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ น่านในปี พ.ศ. 2517

สิ่งที่น่าสนใจคือโบราณวัตถุคู่บ้านคูเมืองน่าน คือ งาช้างดำ ซึ่งเล่ากันว่าได้มาจากเมือง เชียงตุงแต่ครั้งโบราณ เดิมเป็นของเจ้าผู้ครองนครน่านรับสืบทอดกันมา จนภายหลัง ลูกหลานได้ มอบให้กรมศิลปากรเก็บรักษา

รูปที่ 2.3 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติน่าน

รูปที่ 2.4 งาช้างดำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1.6 วนอุทยานถ้ำผาตูบ

ตั้งอยู่ที่บ้านผาตูบ ตำบลผาสิงห์ อำเภอเมือง ภายในวนอุทยาน ฯ มีเส้นทางเดินขึ้นเขา ระหว่างทางจะมีถ้ำเล็ก ๆ จำนวนมาก ถ้ำบนยอดสุดคือถ้ำพระ ลึกประมาณ 20 เมตร ด้านในประดิษฐานพระพุทธรูปปางสมาธิ ถัดไปเป็นถ้ำบ่อน้ำทิพย์ ภายในมีหินงอกหินย้อยด้านในสุดเป็นแอ่งน้ำมีน้ำขังเต็มตลอดทั้งปี ทุกปีประมาณเดือนกุมภาพันธ์ จะมีพิธีเดินแสวงบุญของชาวบ้านมาขังบ่อน้ำนี้ ซึ่งชาวบ้านเชื่อว่าเป็นบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์

2.3.2 อำเภอเวียงสา

2.3.2.1 วัดบุญยืน

ตั้งอยู่ที่ตำบลกลางเวียง อำเภอเวียงสา สิ่งที่น่าสนใจคือองค์พระประธาน ทำจากปูนปิดทองสูงประมาณ 5 เมตร บริเวณเหนือองค์พระสร้างเป็นแบบน้ำแต้มลายคำ ปรากฏเป็นรูปพระพุทธรูปปางไสยาสน์ และพระปางสมาธิใต้ต้นโพธิ์ บริเวณประตูไม้ เกะสลักเป็นรูปเทวดา ฝีมือช่างอายุกว่า 200 ปี

2.3.3 อำเภอพาน้อย – อำเภอนาหมื่น

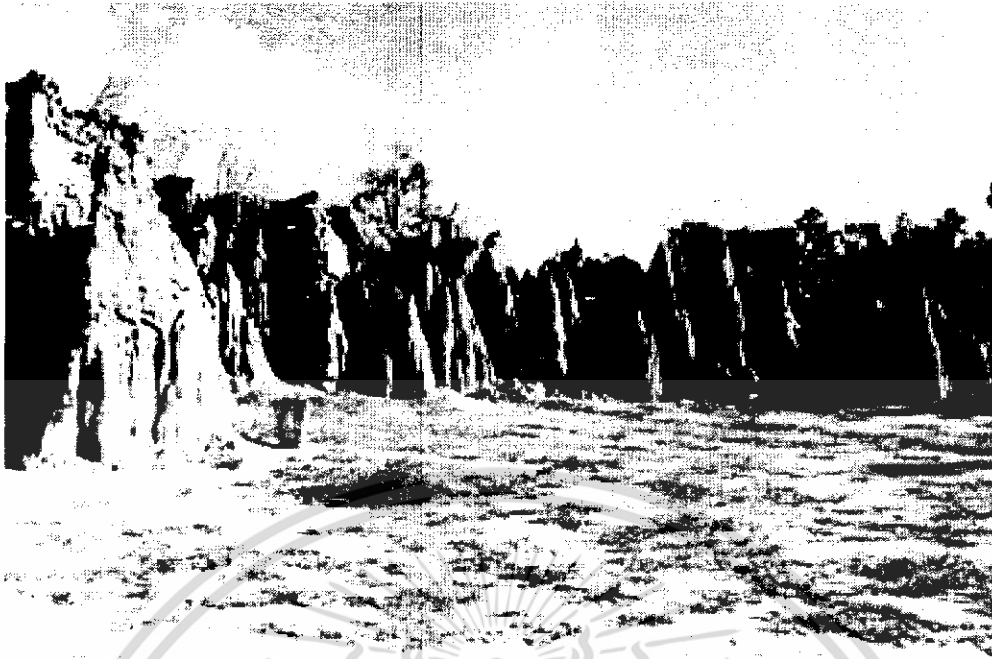
2.3.3.1 อุทยานแห่งชาติศรีน่าน

ตั้งอยู่บริเวณดอยผาขี้ ตำบลศรีสะเกษ อำเภอพาน้อย มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 934 ตารางกิโลเมตร กินพื้นที่ 3 อำเภอ คือ อำเภอเวียงสา อำเภอพาน้อย และอำเภอนาหมื่น อากาศเย็นสบายตลอดปี มีฝนตกชุกช่วงเดือน กรกฎาคม – เดือนกันยายน จุดที่น่าสนใจคือผาขี้ มีความสูง 680 เมตรจากระดับน้ำทะเลเป็นผาที่นักท่องเที่ยวนิยมมาชมทะเลหมอก

2.3.3.2 เสาดินนาหมื่น

ตั้งอยู่ที่บ้านแต ตำบลเชียงของ อำเภอพาน้อยมีสิ่งที่น่าสนใจคือหุบผาและแท่งดินรูปทรงต่าง ๆ กันกระจายอยู่ในพื้นที่ประมาณ 20 ไร่ โดยรอบมีป่าเต็งรังขึ้นอยู่กระจัดกระจายในช่วงฤดูหนาวใบไม้จะเปลี่ยนสี ทำให้กลายเป็นสีเหลืองส้มทั้งบริเวณ ดูสวยงามน่าชม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.5 เสาดินน่าน้อย

2.3.4 อำเภอป่า

2.3.4.1 อุทยานแห่งชาติดอยภูคา

ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2542 มีเนื้อที่ประมาณ 1,680 ตารางกิโลเมตร ความสูงพื้นที่เฉลี่ย 800 เมตรจากระดับน้ำทะเล สภาพอากาศเย็นสบายตลอดปี ฝนตกชุกในช่วงเดือนสิงหาคม – เดือนกันยายน ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การไปเที่ยวคือช่วงเดือนพฤศจิกายน – เดือนกุมภาพันธ์

สภาพป่า เป็นป่าดิบเขา บนยอดเขาเป็นทุ่งหญ้าธรรมชาติ สัตว์ป่าที่พบมีทั้งสัตว์ขนาดใหญ่ เช่น เสือผา หมู สัตว์ขนาดเล็ก เช่น ค่าง ชะนี ไก่ฟ้า นอกจากนี้ยังสามารถพบนกหายาก 2 ชนิดซึ่งพบเฉพาะที่ดอยภูคาเท่านั้น คือ นกมุ่นรกคอดแดง และนกกงใหญ่พันธุ์อินเดีย และยังมีพันธุ์ไม้หายาก คือ ชมพูภูคา และเต่าร้างยักษ์ ซึ่งเป็นไม้ใกล้สูญพันธุ์ทั้งสองชนิด สามารถพบได้ที่นี่เพียงแห่งเดียวเท่านั้น

ในอุทยานยังมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว เส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติ และน้ำตกน้อยใหญ่ที่น่าลสนใจอีกมากมาย

2.3.4.2 วัดต้นแหลง

ตั้งอยู่ที่บ้านต้นแหลง ตำบลไชยวัฒนา อำเภอป่า เป็นวัดเก่าแก่ อายุกว่า 400 ปี สิ่งที่น่าสนใจคือวิหารไทยลื้อ ซึ่งหาชมได้ยากในปัจจุบัน ได้รับการบูรณะครั้งสุดท้ายเมื่อปี พ.ศ. 2525

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.5 อำเภอบ่อเกลือ

2.3.5.1 บ่อเกลือบนเขา

ตั้งอยู่ที่บ้านบ่อหลวง ตำบลบ่อเกลือใต้ มีบ่อเกลืออยู่ 2 บ่อคือบ่อเหนือและบ่อใต้ ประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ จะมีการจัดงานเฉลิมฉลองศาล "เจ้าพ่อบ่อเกลือหลวง" โดยทุก 2 ปี จะเซ่นไหว้ด้วยหมู ทุก ๆ 3 ปีจะเซ่นไหว้ด้วยควาย หมุนเวียนกันไป

2.3.5.2 น้ำตกลสบัน

ตั้งอยู่ที่บ้านลบัน ตำบลดงพญา อำเภอบ่อเกลือ มีความสวยงามมากในช่วงฤดูฝน ประกอบด้วยชั้นน้ำตก 3 ชั้น สภาพพื้นที่โดยรอบยังอุดมสมบูรณ์ด้วยป่าไม้ตามธรรมชาติ

2.4 งานประเพณีที่น่าสนใจ

2.4.1 งานเทศกาลส้มสีทองและของดีเมืองน่าน

จัดขึ้นทุก ๆ ปีช่วงสัปดาห์ที่ 3 ของเดือนธันวาคม ณ สนามกีฬาประจำจังหวัด ภายในงานมีการออกร้านขายของ และกิจกรรมหลายอย่าง เช่น ประกวดขบวนรถส้มสีทอง การออกร้านจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง การแสดงนิทรรศการจากอำเภอ และหน่วยงานต่าง ๆ การแสดงพื้นเมือง และ มหรสพต่าง ๆ อีกมากมาย

2.4.2 งานแข่งเรือประเพณีประจำจังหวัด

จัดขึ้นในช่วงออกพรรษาเป็นประจำทุกปี ณ บริเวณท่าน้ำสะพานพัฒนาภาคเหนือริมแม่น้ำน่าน สิ่งที่น่าสนใจคือเรือที่เข้าแข่งแต่ละลำจะตกแต่งอย่างสวยงาม หัวและท้ายเรือตกแต่งเป็นรูปพญานาค ประเภทของการแข่งขันมีทั้งเรือเล็ก เรือกลาง เรือใหญ่ และประเภทสวยงาม นอกจากนี้ภายในงานยังมีการออกร้าน และการละเล่นนันทนาการตลอดงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.6 งานแข่งเรือเมืองน่าน

2.5 ข้อมูลอื่น ๆ ทัวไป

2.5.1 ตุง

คำว่าตุงในภาษาล้านนา หมายถึงธงในภาษาไทยกลาง มีลักษณะเป็นแผ่นวัตถุส่วนปลายแขวนติดกับเสาห้อยเป็นแผ่นยาวลงมา

ตุง เป็นสิ่งที่ทำขึ้นเพื่อใช้ในงานพิธีทางพุทธศาสนา ทั้งในงานมงคล และอวมงคลต่าง ๆ โดยมีขนาดรูปร่าง และรายละเอียดด้านวัสดุตกแต่งแตกต่างกันไปตามความเชื่อและคตินิยมในแต่ละท้องถิ่น

จุดประสงค์การทำตุงในล้านนาก็คือ การทำถวายเป็นพุทธบูชา ถือว่าเป็นการทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว หรือถวายเพื่อเป็นปัจจัยส่งกุศลให้แก่ตนเพื่อไปในชาติหน้า ด้วยความเชื่อที่ว่า เมื่อตายไปแล้วจะได้เกาะยึดชายตุงขึ้นสวรรค์

ตุงโดยส่วนมาก ทำจากผ้าฝ้าย มีความกว้างประมาณ 10 – 40 เซนติเมตร ส่วนความยาวนั้นไม่แน่นอนอาจยาวตั้งแต่ 1 – 5 เมตร โครงสร้างของตุงประกอบด้วยส่วนหัว ตัว และหาง โดยมีไม้สอดคั่นเป็นระยะ ๆ และนิยมตกแต่งด้วยวัสดุชนิดต่าง ๆ เช่น เศษผ้า กระดาษ ไบสาน ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นรูปดอกไม้ หรือเป็นพู่ห้อยประดับตลอดทั้งผืน เรียกส่วนที่ห้อยประดับนี้ว่า ไบไฮ ส่วนหัวตุ่ง หากแขวนเสาไม้ไผ่ก็จะนิยมต่อส่วนหัวนี้โดยทำเป็นรูปโครงปราสาท ซึ่งใช้ไม้ฉลุ หรือ ไม้ไผ่ขัดมัด เป็นโครงแข็งแรง และส่วนหางตุ่งก็จะมีชายตกแต่งด้วยพู่หรืออุบะห้อยระย้า หรือถ่วงน้ำหนักด้วย ไม้ไผ่ตัดเป็นปล้อง ๆ หรือทำเป็นหมอนยัดด้วยฝ้ายก็ได้

ตุ่งผ้าทอที่มีลักษณะเด่นก็คือตุ่งของชาวไทยลื้อ ซึ่งเป็นตุ่งทอด้วยเทคนิคการขีดและจก ลักษณะลวดลายผ้าตุ่ง จะคล้ายคลึงกับลายบนผ้าเซ็ด (ผ้าพาดบ่า) แต่จะมีโครงสร้างสำคัญ คือ ส่วนล่างสุดนิยมทอเป็นรูปปราสาททลายล้อมด้วยรูปต้นไม้ ดอกไม้ นก คน ช้าง ม้า สิ่งของ เช่น น้ำ ตัน ชันดอก ฯลฯ ปราสาทนี้มักบรรพทุกอยู่บนเรืออันเป็นพาหนะที่จะนำปราสาท และสิ่งของเครื่องใช้ไปโลกแห่งวิญญาน ส่วนของรูปปราสาทนี้จะมีช่วงความยาวมากกว่าช่วงอื่น ๆ ซึ่งคั่นด้วยการ สอดไม้ไผ่เป็นช่วง ๆ ไป

2.5.2 ผ้าทอเมืองน่าน

ซิ่นหรือผ้าถุงสตรีเมืองน่านในปัจจุบัน ได้วิวัฒนาการปรับปรุงลวดลายจากผ้าดั้งเดิมที่ใช้กันอยู่ ก่อให้เกิดผ้าที่ผลิตขึ้นมาเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันและผลิตเพื่อการจัดจำหน่ายซึ่งลายผ้าซิ่นเมืองน่าน แบ่งได้ออกเป็น 7 ชนิด ดังนี้

2.5.2.1 ซิ่นคำเก็บ

2.5.2.2 ซิ่นป่อง

2.5.2.3 ซิ่นม่าน

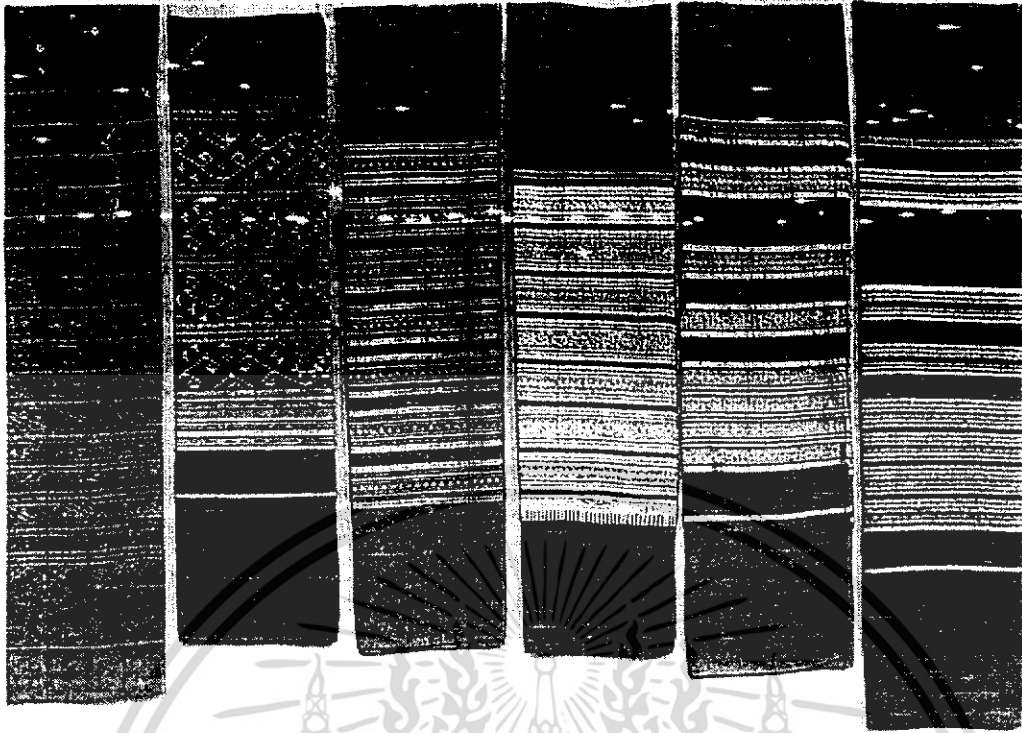
2.5.2.4 ซิ่นคาดก่าน

2.5.2.5 ซิ่นยกดอก

2.5.2.6 ซิ่นน้ำไหล

เป็นลายที่คนทั่วไปรู้จักกันดี โดยลายน้ำไหลจะมีลักษณะคล้ายกระแสน้ำไหล ใช้สีฝ้ายหลายสีสอดพุ่งสลับกันไป เรียกวิธีการทอว่า จก หรือ ล้วง มีหลายแบบเช่น ลายน้ำไหลจรวด ลายน้ำไหลกลับ ฯลฯ ส่วนของลายน้ำไหลขนาดเล็กจะกว้างประมาณ 1 นิ้วครึ่ง ต่อมา ได้วิวัฒนาการเป็นลายน้ำไหลใหญ่ขึ้นโดยสอดไหมเงินและไหมคำสลับตลอดทั้งผืน

2.5.2.7 ซิ่นน้ำไหลไทยลื้อ

รูปที่ 2.16 ตัวอย่างผ้าซิ่นเมืองน่าน

2.5.3 ซิ่นโตก

ลักษณะงานเลี้ยงข้าวซิ่นโตกของล้านนาไทยแต่ดั้งเดิมนั้น การจัดงานจะเป็นลักษณะที่ร่วมกันทำ ระหว่างเจ้าภาพและแขกผู้มาร่วมงานนั้น ๆ โดยจะร่วมมือร่วมใจกันจัดเตรียมสิ่งของ เครื่องใช้ต่าง ๆ ให้อำนวยความสะดวกเรียบร้อย เริ่มตั้งแต่การจัดเตรียมสถานที่ การตกแต่งประดับประดา เวที ฉาก เตรียมการแสดงบนเวที ตลอดจนการเตรียมสิ่งของที่ใช้ในงานเลี้ยง การกินซิ่นโตกตั้งแต่มัยก่อน จึงมีลักษณะการลงแขกร่วมมือกันทำงาน ทำให้เกิดความสามัคคี เมื่อเริ่มงานกินข้าวซิ่นโตกก็ช่วยเหลือกันจนเสร็จงาน ก็ยังร่วมแสดงน้ำใจต่อเจ้าภาพด้วยการช่วยเหลือกันเก็บกวาด รื้อถอนเวที ให้อยู่ในสภาพที่สะอาดเรียบร้อยดังเดิม

การกินข้าวซิ่นโตกของชาวเหนือจะต้องรับประทานข้าวหนึ่ง (ข้าวเหนียว) เป็นหลัก การนั่งข้าวของชาวเหนือต้องอาศัยทักษะและความรู้นับตั้งแต่การเตรียมข้าวที่จะนั่ง ไปจนถึงกรรมวิธีในการนั่ง เมื่อข้าวสุกดีแล้วก็จะนำข้าวไปใส่ในกระติบข้าว หรือที่ทางเหนือเรียกว่า แอ็บข้าว ซึ่งนิยมสานด้วยไม้ไผ่ หรือใบลาน มีลวดลายสีสันสวยงาม

สำหรับงานเลี้ยงซิ่นโตก นอกจากจะมีกระติบข้าวเล็ก ๆ ประจำโตกแล้ว ยังมีกระติบข้าวหนึ่งขนาดใหญ่มากอีกกระติบหนึ่ง เรียกว่า กระติบหลวง มีลักษณะเหมือนกระติบทั่วไป แต่มีขนาดใหญ่กว่ามาก อาจต้องใช้คนหามเข้าชบวนแห่หน้าชบวนซิ่นโตก มีชบวนสาวงามช่างพ้อน พ้อนนำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขบวนขันโตกเข้ามาในงานผสมกับเสียงดนตรี เมื่อกระต๊อบหลวงเข้ามาถึงในงานก็จะมีคนนำข้าว
หนึ่งในกระต๊อบหลวงแบ่งปันใส่กระต๊อบเล็ก ๆ แจกจ่ายไปตามโตกต่าง ๆ จนทั่วบริเวณงาน

การนั่งรับประทานอาหารในงานขันโตกมักนิยมนั่งกับพื้น ไปด้วยเสื่อที่สานด้วยไม้ไผ่ เรียกว่า
เสื่อเตี้ย แต่มาสมัยปัจจุบันอาจใช้เสื่อธรรมดา หรือจะนั่งรับประทานอาหารบนพื้นไม้ที่ยกพื้นขึ้นมาใน
ระดับเวทีก็ได้

การแต่งกายของเจ้าภาพหรือแขกเหรื่อที่มางานข้าวขันโตกนิยมแต่งกายพื้นเมืองกันหมด
ทั้งนี้เจ้าภาพเองก็ไม่ได้มีการบังคับในเรื่องนี้แต่อย่างใด โดยฝ่ายชายจะสวมเสื้อคอกลม คาดผ้า
ขาวม้าที่เอว มีพวงดอกไม้ เช่น ดอกมะลิคล้องคอ ส่วนฝ่ายหญิง สวมเสื้อแขนกระบอก นุ่งผ้าถุง
ยาวถึงตาตุ่ม ทัดด้วยดอกไม้ และคล้องคอด้วยพวงมาลัยเช่นกัน

อาหารที่นิยมเลี้ยงกันในงานขันโตกก็เป็นอาหารพื้นเมืองจริง ๆ เพื่อให้เข้ากับบรรยากาศ
ของงาน โดยมาก กับข้าวก็มักจะได้แก่ แกงฮังเล แกงแค ไข่อั่ว จิ้นปิ้ง (เนื้อย่าง) ลาบ น้ำพริกอ่อน
น้ำพริกหนุ่ม แคบหมู ผักสด ผักนึ่ง และยังมีของหวานต่าง ๆ เช่น ขนมปาด ข้าวแต่น ข้าวควบ มีน้ำ
ต้นคนโท ชันน้ำหรับล้างมือ กระโถนใส่เศษอาหาร

เวที มีการประดับตกแต่งด้วยดอกไม้สวยงาม มีคณะดนตรีพื้นเมืองอยู่มุมหนึ่งของเวที ใน
ระหว่างที่แขกเหรื่อนั่งรับประทานอาหาร บนเวทีก็จะมีการแสดงดนตรีพื้นเมืองขับกล่อมตลอด
เวลา

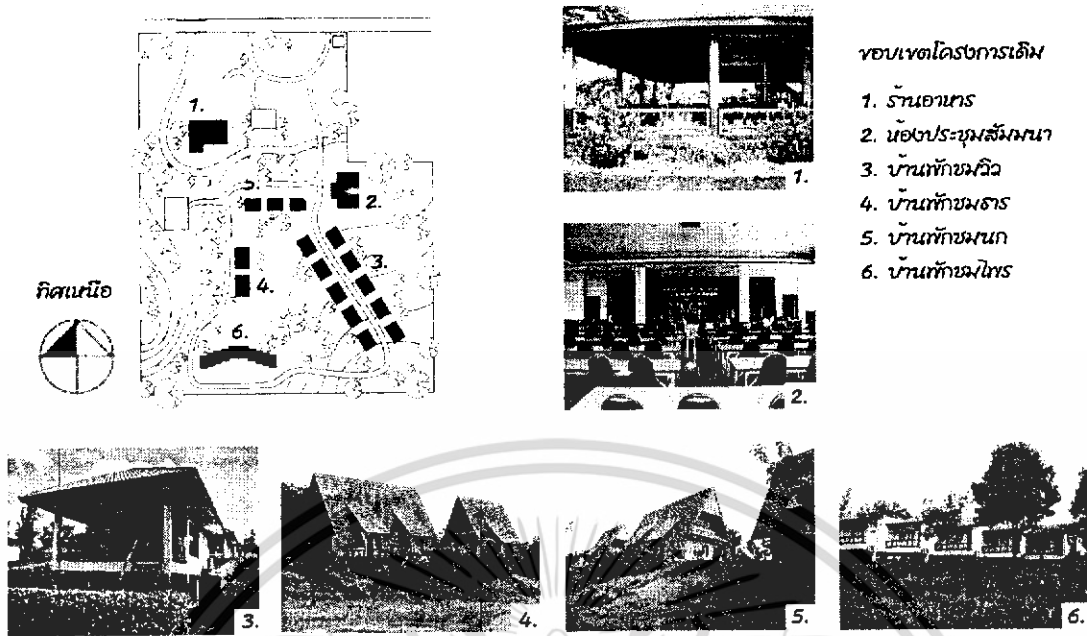
2.6 ข้อมูลเฉพาะ

นางวันวลเกียรติ์ สอริทมีเป็นผู้เป็นเจ้าของ คือ คุณ นกตล พิวสุวรรณ ตั้งอยู่ที่ 157 หมู่ 1 ตำบลแม่
สาคร อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน แต่เดิมจุดประสงค์ของโครงการ คุณนกตลต้องการใช้พื้นที่ที่ดินมี
อยู่ให้เกิดประโยชน์ และใช้เป็นที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนของคนภายในจังหวัด ดิวริสอริทเดิมเป็นริ
สอริทขนาดเล็ก ประกอบด้วย อาคารที่พัก อาคารสัมมนา และร้านอาหาร
ซึ่งราคาที่พักเป็นดังนี้

ตารางที่ 2.1 แสดงราคาค่าที่พักในโครงการ

ชนิดห้องพัก	จำนวนคน	ราคาต่อหลังต่อคืน (บาท)
บ้านชมวิว	4	2000
บ้านชมนก	2	1200
บ้านชมไพร	2	650

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงนี้ **59367** อ่างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.16 ภาพโดยรวมเดิมของโครงการ

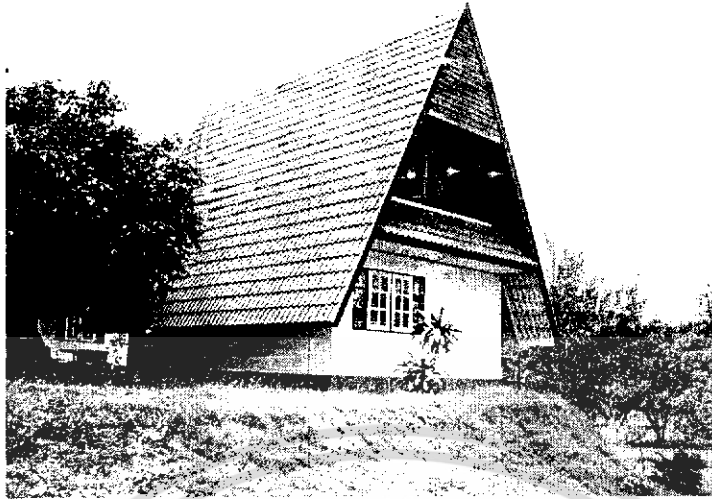
บ้านชมวิว เป็นบ้านพักขนาดใหญ่ที่สุดของโครงการตัวอาคารแบ่งเป็น 2 ชั้น ชั้นล่างประกอบด้วยโรงพักผ่อนและห้องน้ำ 1 ห้อง ชั้น 2 เป็นส่วนของพื้นที่พักผ่อนและที่นั่งนอน จำนวนผู้ที่เข้าพักได้สูงสุดคือ 4 คน

รูปที่ 2.17 บ้านชมวิว

บ้านชมนก เป็นอาคารขนาดกลางชั้นเดียวยกถุนสูง มีเฉลียงขนาดใหญ่ด้านทางเข้า ภายในประกอบด้วยโรงพักผ่อนและห้องน้ำ 1 ห้อง จำนวนผู้เข้าพักสูงสุด 2 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.18 บ้านชมนก

บ้านชมไพร เป็นบ้านพักขนาดเล็กลักษณะเป็นห้องแถว ประกอบด้วยห้อง 9 ห้องเรียงต่อกัน แต่ละห้องประกอบด้วยส่วนพักผ่อน และห้องน้ำในตัวห้องละ 1 ห้อง ด้านหลังเป็นระเบียง จำนวนผู้เข้าพักสูงสุด 2 คน

รูปที่ 2.19 บ้านชมไพร

ภายหลัง หลังจากที่ทางภาครัฐได้มีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว ทำให้การท่องเที่ยวภายในจังหวัดคึกคักมากขึ้น จึงได้มีการปรับปรุงโครงการเพื่อให้สามารถรองรับและเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้ที่พักที่มีจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้จังหวัดน่าาน วัฒนธรรมและสินค้าพื้นเมืองของจังหวัดเป็นที่รู้จักของผู้คนทั่วไปมากขึ้น และได้มีการเพิ่มอาคารเข้ามาอีกจำนวนหนึ่ง เพื่อตอบสนองของความต้องการเหล่านี้ ได้แก่ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคารสัมมนา ปรับปรุงจากอาคารหลังเดิมที่เป็นอาคารปิดทึบ ไม่สามารถมองเห็นทัศนียภาพโดยรอบอันงดงามได้ ให้มีความโปร่งและความโล่งมากขึ้น แบ่งเป็นห้องสัมมนาสำหรับผู้เข้าร่วมประชุมไม่เกิน 15 คน จำนวน 3 ห้อง และห้องประชุมใหญ่สำหรับผู้ร่วมประชุมไม่เกิน 100 คน จำนวน 1 ห้อง ประกอบด้วยเวที และพื้นที่จัดเตรียมเครื่องดื่ม

อาคารร้านอาหาร ปรับปรุงเพิ่มเติมจากอาคารเอนกประสงค์เดิม ให้เป็นร้านอาหารที่สามารถรับประทานอาหารแบบขันโตกได้เพิ่มเข้ามา โดยเพิ่มอาคารเข้าไปอีก 1 หลัง โดยแบ่งเป็นห้องอาหารแบบส่วนตัว และห้องจัดเลี้ยงรวม ภายในร้านมีเวทีสำหรับจัดแสดงดนตรีพื้นเมือง และการแสดงบนเวทีตามวาระต่าง ๆ

รูปที่ 2.20 รูปแสดงร้านอาหารเดิมที่มีอยู่

อาคารร้านค้าที่ระลึก เป็นอาคารเพิ่มเติม ใช้จัดจำหน่ายสินค้าพื้นเมืองประจำจังหวัด ทั้งยังมีพื้นที่สำหรับจัดนิทรรศการสำหรับเป็นแหล่งข้อมูลและประชาสัมพันธ์ให้แก่นักท่องเที่ยวและผู้ที่สนใจ ภายในยังมีพื้นที่จัดแสดงผ้าทอท้องถิ่นในลักษณะของพิพิธภัณฑ์ขนาดเล็กให้ผู้สนใจได้เข้าชม ได้ดูอาคารจัดเป็นลานกิจกรรม ใช้จัดแสดงวิธีการทอผ้าพื้นเมือง และเปิดให้นักท่องเที่ยวได้ทดลองทอผ้าด้วยตนเองอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 กรณีศึกษา

2.7.1 โปงแยง แอ่งดอย จังหวัดเชียงใหม่

ตั้งอยู่บนทางหลวงหมายเลข 1096 ห่างจากตัวเชียงใหม่ 28 กิโลเมตร มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจที่อยู่ใกล้เคียง ได้แก่ น้ำตกแม่สา ปางช้างแม่สา และฟาร์มผีเสื้อแม่สา เป็นต้น

จำนวนห้องพัก : 20 ห้อง

กิจกรรม : เดินป่า ชมน้ำตก เทียวสวนพฤกษศาสตร์และปางช้าง

ราคาที่พัก : 1,500 – 4,000 บาท

รูปที่ 2.21.1 รูปแสดงกรณีศึกษา โปงแยง แอ่งดอย

รูปที่ 2.21.2 รูปแสดงกรณีศึกษา โปงแยง แอ่งดอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.2 บ้านไทยรีสอร์ท จังหวัดสุพรรณบุรี

ตั้งอยู่ที่อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 100 กิโลเมตร ประกอบด้วยสระว่ายน้ำ ศูนย์ประชุมสัมมนา และบริการนวดแบบไทย อยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เช่น เขตสงวนพันธุีนก หมู่บ้านควาย และวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ

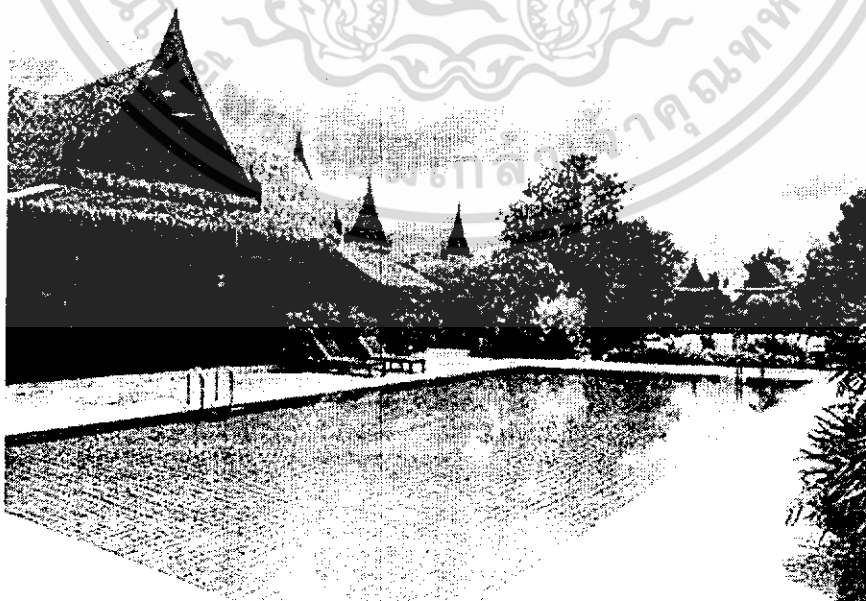
จำนวนห้องพัก : 35 ห้อง

กิจกรรม : สระว่ายน้ำ นวดแผนไทย

ราคาที่พัก : 1,150 – 1,750 บาท

รูปที่ 2.22.1 รูปแสดงกรณีศึกษา บ้านไทยรีสอร์ท

รูปที่ 2.22.2 รูปแสดงกรณีศึกษา บ้านไทยรีสอร์ท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.3 The Windmill Country Resort จังหวัดเชียงใหม่

ตั้งอยู่บนเส้นทางสาย เชียงใหม่ – เชียงราย ห่างจากสนามบินเชียงใหม่ประมาณ 40 นาที เป็นที่พักสไตล์คันทรี ตั้งอยู่ใกล้ลำธารและมีความเป็นส่วนตัวแก่ผู้เข้าพักค่อนข้างสูง

จำนวนห้องพัก : 15 ห้อง

กิจกรรม : ล่องจ้อกกิ้ง แค้มป์ไฟ

ราคาที่พัก : 950 – 3,200 บาท

รูปที่ 2.23.1 รูปแสดงกรณีศึกษา The Windmill Country Resort

รูปที่ 2.23.2 รูปแสดงกรณีศึกษา The Windmill Country Resort

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.4 บุหลันบุรี รีสอร์ท จังหวัดเชียงใหม่

ตั้งอยู่บนเส้นทางสาย ทางดง – สะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นรีสอร์ทขนาดเล็ก รายล้อมด้วยสระน้ำ ตกแต่งแบบล้านนา ติวอาคารเปิดโปร่งให้สัมผัสธรรมชาติได้อย่างเต็มที่

จำนวนห้องพัก : 20 ห้อง รวม วิลล่า

กิจกรรม : สระว่ายน้ำ จักรยานเสือภูเขา

ราคาที่พัก : 1,200 – 4,100 บาท

รูปที่ 2.24.1 รูปแสดงกรณีศึกษา บุหลันบุรี รีสอร์ท

รูปที่ 2.24.2 รูปแสดงกรณีศึกษา บุหลันบุรี รีสอร์ท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.5 Jirung Health Resort จังหวัดเชียงใหม่

ตั้งอยู่ที่อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ใกล้สถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่ง เช่น น้ำตกแม่สา ฟาร์มผีเสื้อ ปางช้าง สวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอื่น ๆ อีกมากมาย มีบริการสปา และนวดแผนไทยโบราณ

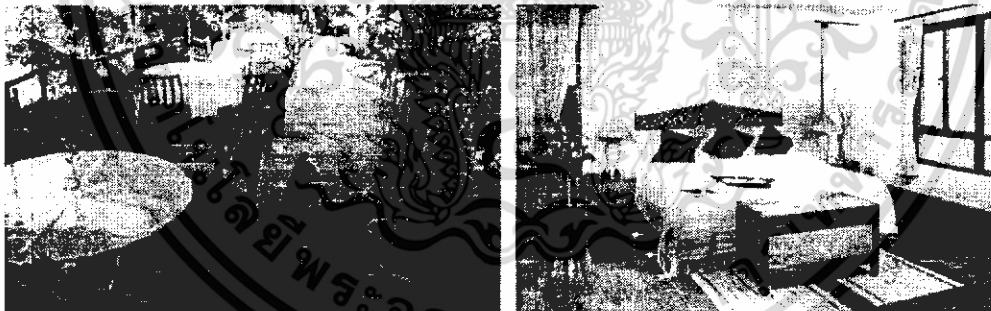
จำนวนห้องพัก : 13 ห้อง รวมสูทและวิลล่า

กิจกรรม : ว่ายน้ำ สปา นวดแผนไทย

ราคาที่พัก : 5,000 – 7,000 บาท

รูปที่ 2.25.1 รูปแสดงกรณีศึกษา Jirung Health Resort

รูปที่ 2.25.2 รูปแสดงกรณีศึกษา Jirung Health Resort

2.7.6 ภูเขาไฟรีสอร์ท และสปา จังหวัดเชียงราย

ตั้งอยู่บนเส้นทางดอยแม่สลอง ตกแต่งสไตล์ล้านนา สร้างความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมด้วยกระท่อมไม้ไผ่ และบ้านดิน ไล่เรียงไปตามระดับเชิงเขา มีบริการนำเที่ยวชมธรรมชาติและสปา

จำนวนห้องพัก : 35 ห้อง

กิจกรรม : สระว่ายน้ำ สปา ซิมา่า ปั่นดิน

ราคาที่พัก : 4,000 – 12,000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.26.1 รูปแสดงกรณีศึกษา ภูเก็ตรีสอร์ท และสปา

รูปที่ 2.26.2 รูปแสดงกรณีศึกษา ภูเก็ตรีสอร์ท และสปา

รูปที่ 2.26.3 รูปแสดงกรณีศึกษา ภูเก็ตรีสอร์ท และสปา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การศึกษาผู้เข้าใช้โครงการ

จุดประสงค์ในการศึกษาผู้เข้าใช้โครงการ คือ เพื่อให้เข้าใจถึงกลุ่มผู้ใช้อาคารที่มีจุดประสงค์ในการใช้แตกต่างกันออกไป เพราะลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แตกต่างกันนี้ จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงเพื่อให้การออกแบบอาคารสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้อาคารได้เป็นอย่างดี ตลอดจนการคาดคะเนค่านวนจำนวนผู้ใช้โครงการในส่วนกิจกรรมต่าง ๆ จะเป็นตัวกำหนดขนาดโครงการเพื่อรองรับผู้ใช้ได้อย่างเหมาะสม

3.1 สายงานและอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ภายในโครงการ

การจัดแบ่งหน่วยงานของรีสอร์ท แบ่งได้เป็น 8 แผนกย่อยดังนี้

3.1.1 แผนกบริการส่วนหน้า	(Front office department)
3.1.2 แผนกแม่บ้าน	(Housekeeping department)
3.1.3 ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	(Food & beverage department)
3.1.4 ฝ่ายบริหารส่วนบุคคล	(Personal department)
3.1.5 ฝ่ายบัญชี	(Accounting department)
3.1.6 ฝ่ายขายและการตลาด	(Sale & marketing department)
3.1.7 ฝ่ายวิศวกรรม	(Engineering department)

ซึ่งภายในแต่ละแผนกหน้าที่ จะแบ่งสายงานหน้าที่ออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ อีก ดังนี้

	3.1.1 แผนกบริการส่วนหน้า	
	3.1.1.1 ผู้จัดการแผนกบริการส่วนหน้า	
ทำหน้าที่	กำกับดูแลประสานงานทั้งหมดของแผนก	
	3.1.1.2 ผู้ช่วยผู้จัดการแผนกบริการส่วนหน้า	
ทำหน้าที่	ช่วยผู้จัดการดูแลและประสานงานของแผนก และทำหน้าที่แทนผู้จัดการในบางโอกาส	
	3.1.1.3 พนักงานต้อนรับ	
ทำหน้าที่	ต้อนรับแขกที่มาลงทะเบียน พร้อมให้คำอธิบายต่าง ๆ ที่เหมาะสม	
	3.1.1.4 เสมียนรับจอง	
ทำหน้าที่	รับและยืนยันการจองห้องพัก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 3.1.1.5 พนักงานเก็บเงินส่วนหน้า
ทำหน้าที่ รับและเก็บเงินค่าบริการต่าง ๆ และค่าห้องพักทั้งที่เป็นเงิน บัตรเครดิต หรือลงบัญชีลูกหนี้
- 3.1.1.6 แผนกแลกเปลี่ยนเงินตรา
ทำหน้าที่ ให้ความสะดวกแก่ลูกค้าในการแลกเปลี่ยนเงินตรา รวมทั้งการพิจารณา ให้เครดิตแก่ลูกค้า
- 3.1.1.7 หัวหน้าพนักงานโทรศัพท์
ทำหน้าที่ บริหารและปฏิบัติงานด้านแผนกควบคุมโทรศัพท์ ทั้งภายในและต่อออกภายนอกอาคารตามที่มีผู้ขอ
- 3.1.1.8 หัวหน้าพนักงานยกสัมภาระ
ทำหน้าที่ ดำเนินเรื่องการขนสัมภาระ โดยควบคุมดูแลพนักงานยกกระเป๋าและพนักงานเปิดประตู
- 3.1.1.9 พนักงานยกสัมภาระ
ทำหน้าที่ ยกหีบห่อสัมภาระของแขก ตั้งแต่แขกมาถึงโรงแรมจนถึงห้องพัก และจากห้องพักจนถึงรถเมื่อแขกเดินทางกลับ
- 3.1.2 แผนกแม่บ้าน
- 3.1.2.1 หัวหน้าแผนกแม่บ้าน
ทำหน้าที่ รับผิดชอบงานในแผนกแม่บ้านทั้งหมด
- 3.1.2.2 พนักงานประจำห้อง
ทำหน้าที่ ดูแลความสะอาดและความเรียบร้อยในส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม
- 3.1.2.3 พนักงานซักรีด
ทำหน้าที่ เก็บรักษาและจ่ายผ้าต่าง ๆ ที่ใช้ในโรงแรม รวมทั้งการซักรีด เครื่องแบบของพนักงาน และเสื้อผ้าของแขกที่ต้องการให้ซักและจัดส่งคืนยังห้องพักแขก
- 3.1.2.4 คนสวน
ทำหน้าที่ ดูแลสวนและพันธุ์ไม้ต่าง ๆ ภายในรีสอร์ท
- 3.1.3 ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม
- 3.1.3.1 ผู้จัดการฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม
ทำหน้าที่ รับผิดชอบงานทั้งหมดภายในแผนก และประสานงานกับทุกหน่วยในแผนกทั้ง บริการ อาหาร เครื่องดื่ม รวมทั้งการจัดสถานที่
- 3.1.3.2 ผู้จัดการร้านอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ทำหน้าที่ รับผิดชอบงานในส่วนของร้านอาหารให้เป็นไปได้ด้วยดี
- 3.1.3.3 พนักงานบริการชาย
- ทำหน้าที่ รับคำสั่งและบริการลูกค้าอย่างมีประสิทธิภาพ
- 3.1.3.4 ผู้ช่วยพนักงานบริการ
- ทำหน้าที่ ช่วยเหลือพนักงานบริการในทุกส่วนของการบริการลูกค้า
- 3.1.3.5 ผู้จัดการบริการห้องพัก
- ทำหน้าที่ ควบคุมดูแลงานในแผนก ให้ดำเนินไปได้ด้วยดี
- 3.1.3.6 กัปตันบริการห้องพัก
- ทำหน้าที่ ดูแลงานบริการห้องพัก โดยควบคุมดูแลพนักงานบริการห้องพัก และพนักงานรับคำสั่งทางโทรศัพท์
- 3.1.3.7 พนักงานรับคำสั่งบริการห้องพัก
- ทำหน้าที่ รับคำสั่งทางโทรศัพท์จากลูกค้าที่ต้องการให้บริการถึงห้องพัก
- 3.1.3.8 พนักงานบริการห้องพัก
- ทำหน้าที่ บริการส่งอาหาร เครื่องดื่ม และบริการต่าง ๆ ถึงห้องพักตามคำสั่งของลูกค้า
- 3.1.3.9 หัวหน้าพ่อครัว
- ทำหน้าที่ กำกับดูแลงานทั้งหมดที่เกี่ยวกับการผลิตอาหาร โดยผ่านทางผู้ช่วยหัวหน้าพ่อครัว และ พ่อครัว
- 3.1.3.10 ผู้ช่วยหัวหน้าพ่อครัว
- ทำหน้าที่ รับผิดชอบงานในครัวทุกอย่าง บริหารงานทั้ขงแผนกครัว โดยอยู่ในการดูแลของหัวหน้าพ่อครัว
- 3.1.3.11 แผนกเครื่องดื่ม
- ทำหน้าที่ ควบคุมดูแลการเตรียมเครื่องดื่มต่าง ๆ ที่ใช้ภายในรีสอร์ท
- 3.1.4 ฝ่ายบริหารส่วนบุคคล
- 3.1.4.1 ผู้จัดการฝ่ายบริหารส่วนบุคคล
- ทำหน้าที่ จัดระบบและจำแนกหน้าที่ของพนักงาน รับผิดชอบเรื่องการว่าจ้าง เรื่องเกี่ยวกับบุคลากร ความสัมพันธ์กับพนักงานและลูกจ้าง
- 3.1.4.2 ฝ่ายอบรม
- ทำหน้าที่ ดำเนินการฝึกอบรมพนักงานทุกแผนก เพื่อประสิทธิภาพในการทำงาน รวมทั้งติดตามผลการฝึกอบรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4.3 ฝ่ายรักษาความปลอดภัย

ทำหน้าที่ดูแลรักษาความสงบและความเรียบร้อยปลอดภัยทั้งหมดภายในรีสอร์ท

3.1.5 ฝ่ายบัญชี

3.1.5.1 ผู้จัดการฝ่ายบัญชี

ทำหน้าที่ ควบคุมรายการบัญชีทุกประเภท ตลอดจนทรัพย์สินทั้งหมดของทางรีสอร์ท บริหารงานทั้งหมดที่เกี่ยวกับการเงิน การบัญชี กะแสเงินสด ค่าแรง และสวัสดิการต่าง ๆ ของพนักงาน

3.1.5.1 ผู้ควบคุมต้นทุนอาหารและเครื่องดื่ม

ทำหน้าที่ ควบคุมต้นทุนการขายอาหารและเครื่องดื่ม รวมทั้งรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนอาหารและเครื่องดื่ม

3.1.5.2 สมุหบัญชี

ทำหน้าที่ ดูแลคลังพัสดุอาหารและเครื่องดื่ม คลังพัสดุทั่วไปโดยรับผิดชอบการลงบัญชีการนำเข้า

3.1.5.3 แคชเชียร์

ทำหน้าที่ รวบรวมยอดเงินประจำวัน จัดทำบัญชีเงินสดประจำวันและเงินสดในมือ

3.1.6 ฝ่ายขาย

3.1.6.1 ผู้จัดการฝ่ายขาย

ทำหน้าที่ รับผิดชอบการบริหารการขายและติดต่อชักจูงให้ตัวแทนการนำเที่ยวและกลุ่มธุรกิจต่าง ๆ ให้มาใช้บริการในส่วนต่าง ๆ ของรีสอร์ท

3.1.6.2 พนักงานขาย

ทำหน้าที่ ประสานงานและดำเนินการด้านการขาย

3.1.6.3 ประชาสัมพันธ์

ทำหน้าที่ รับผิดชอบความสัมพันธ์อันดีระหว่างทางรีสอร์ทกับสาธารณชนและสื่อมวลชน

3.1.7 ฝ่ายวิศวกรรม

ทำหน้าที่รับผิดชอบควบคุมเครื่องจักร และการซ่อมบำรุงอาคารสถานที่โดยทั่วไป มีเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ดังนี้

3.1.7.1 แผนกควบคุมและปฏิบัติการ

ทำหน้าที่ รับผิดชอบงานฝ่ายช่างอันได้แก่ งานเครื่องปรับอากาศ งานควบคุมใส่ต ทัศนูปกรณ์ งานดับเพลิง งานควบคุมระบบน้ำและระบบกำจัดน้ำเสีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.7.2 แผนกซ่อมบำรุง

ทำหน้าที่ ดูแลและรักษาอุปกรณ์ภายในรีสอร์ท อันประกอบด้วยงานซ่อมดูแลเฟอร์นิเจอร์ งานสี ช่างประปา ช่างไฟฟ้า และช่างเครื่องปรับอากาศและระบบระบายอากาศ

3.2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานขององค์ประกอบของโครงการ

3.2.1 ส่วนสำนักงานบริหาร

3.2.1.1 ห้องทำงานส่วนตัว

เป็นห้องทำงานระดับหัวหน้า ผู้บริหารหรือเจ้าของโครงการ ต้องการความเป็นส่วนตัว เพราะต้องการสมาธิในการทำงาน มีความไฮ่อำลัสำหรับรับรองแขก ห้องเดี่ยวขนาดเล็กที่สุดคือ 10 – 15 ตารางเมตร ประกอบด้วย

- โต๊ะทำงานและเก้าอี้ทำงาน 1 ชุด
- โต๊ะสำหรับอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ 1 ชุด
- เก้าอี้สำหรับผู้มาติดต่อ 2 ตัว
- ตู้เก็บเอกสาร (อย่างน้อย) 1 ใบ
- ชุดรับรองแขก 1 ชุด

3.2.1.2 ห้องทำงานทั่วไป (หัวหน้าฝ่าย)

ต้องการความเป็นส่วนตัว แต่ไม่ปิดจนเกินไป เพื่อให้ผู้อื่น กล้าเข้ามาติดต่อประสานงาน มีส่วนประชุมย่อยในแต่ละห้อง เพื่อการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย

- โต๊ะทำงานและเก้าอี้ทำงาน 1 ชุด
- โต๊ะสำหรับอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ 1 ชุด
- ตู้เก็บเอกสาร (อย่างน้อย) 1 ใบ
- โต๊ะประชุมขนาดประมาณ 5 ที่นั่ง 1 ชุด

3.2.1.3 สำนักงานทั่วไป

เป็นห้องทำงานรวม เนื้อที่เน้นความต้องการของแต่ละบุคคล เฉลี่ยคนละ 7 – 10 ตารางเมตร ฝ่ายเลขานุการ ควรอยู่ใกล้กับห้องผู้บริหาร และใกล้ส่วนพักรถ เพื่อที่จะสามารถติดต่อกับผู้ที่มาติดต่อ หรือต้องการเข้าพบกับผู้บริหารได้สะดวก ประกอบด้วย

- โต๊ะทำงานและเก้าอี้ทำงาน
- โต๊ะสำหรับอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์
- ตู้เก็บเอกสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝ่ายสำนักงานทั่วไป เป็นฝ่ายที่มีการติดต่อกับฝ่ายอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกสำนักงานเพื่อความสะดวก จึงควรจัดให้แผนกประชาสัมพันธ์อยู่ด้านหน้าเชื่อมระหว่างส่วนสำนักงานและส่วนพักคอย ประกอบด้วย

- เคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์
- โต๊ะทำงานและเก้าอี้ทำงาน
- โต๊ะสำหรับอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์
- ตู้เก็บเอกสารทั้งที่เป็นส่วนตัว และส่วนกลาง
- เก้าอี้สำหรับผู้ที่มาติดต่อ

3.1.2.4 ส่วนพักคอยของสำนักงาน

ควรอยู่ใกล้ทางเข้าส่วนสำนักงาน ติดต่อกับส่วนประชาสัมพันธ์ได้สะดวก กรณีมาติดต่อส่วนสำนักงาน ควรมีกิจกรรมรองรับ เช่น มีบริเวณส่วนที่น่านั่งรอ เช่น สวน หรือ มีหนังสือให้อ่าน ประกอบด้วย

- เก้าอี้
- โต๊ะข้างสำหรับวางเครื่องดื่ม
- โต๊ะกลางสำหรับวางนิตยสาร หรือของประดับตกแต่งอื่น ๆ

3.2.2 การจัดเนื้อที่สำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกในสำนักงาน

3.2.2.1 ทางเดินหลัก

แบ่งเป็นเนื้อที่สำหรับทางเดินร่วมได้แก่

- ทางเดินหลัก เป็นเนื้อที่ที่ผู้ใช้มาก จะแยกเข้าสู่ทางเดินรองอีกที ระยะความกว้างประมาณ 1.50 – 3.00 เมตร เช่น ทางเดินระหว่างแผนกหรือทางเดินส่วนกลาง
- ทางเดินรอง เช่นทางเดินที่แยกจากห้อง มีความกว้างประมาณ 1.00 – 1.20 เมตร
- ทางเดินร่วมภายในกลุ่ม เป็นทางเดินระหว่างโต๊ะทำงานภายในกลุ่ม ๆ หนึ่งความกว้างประมาณ 0.90 – 1.00 เมตร

และ เนื้อที่สำหรับการประชุม ได้แก่

- การประชุมเฉพาะภายในกลุ่ม เป็นการจัดเนื้อที่สำหรับการประชุมขนาดเล็ก มีผู้เข้าร่วมประมาณ 2 – 5 คน และใช้ระยะเวลาสั้นในการประชุม เฉลี่ยการใช้พื้นที่ประมาณ 2.20 – 2.75 ตารางเมตรต่อ 1 คน ในโครงการจัดให้แทรกอยู่ในตามห้องทำงานของหัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ

- การประชุมปรึกษาระหว่างกลุ่ม เป็นการจัดเนื้อที่สำหรับการประชุมในโอกาสต่าง ๆ อาจมีการปรึกษาร่วมกับบุคคลภายนอกด้วย มีผู้เข้าใช้ประมาณ 8 – 12 คน อาจใช้อุปกรณ์อื่น ๆ ช่วยในการประชุม เช่น กระดาน หรืออุปกรณ์ทางคอมพิวเตอร์ รวมไปถึงสไลด์และวีดีโอ จึงควรตั้งห้องอยู่ในตำแหน่งที่อยู่ใกล้ทางสัญจรร่วม เฉลี่ยการใช้เนื้อที่ประมาณ 1.50 – 2.50 ตารางเมตร ต่อคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาจมีส่วนรับรองสำหรับตีเครื่องตีหรือประกอบกิจกรรมอื่น ๆ จึงควรมีทางเข้า 2 ทาง สำหรับผู้เข้าร่วมประชุมทางหนึ่งและพนักงานบริการอีกทางหนึ่ง

3.2.2 ส่วนบริการสาธารณะ

เป็นส่วนที่จัดไว้เพื่อให้บริการแก่ประชาชนทั่วไป และผู้ใช้โครงการ ก่อนเข้าสู่ตัวอาคารจะมีลานโล่ง รับคนจากทางเข้า และบริเวณที่รับปริมาณคนจำนวนมาก ๆ เช่น จากระถบัส บริเวณนี้จะมีลักษณะเป็น Out – Door เชื่อมเข้าสู่ส่วนหน้าของอาคารซึ่งเป็นส่วนบริการ ประกอบด้วย

3.2.2.1 โถงทางเข้า

เป็นส่วนที่ติดต่อไปสู่ส่วนต่าง ๆ ของอาคาร ควรเห็นได้ชัดเจนจากภายนอกอาคาร เพื่อให้ผู้เข้าชมได้สามารถพบเห็นและเข้าถึงได้ง่าย โดยจะต้องมีลักษณะพิเศษที่ดึงดูดความสนใจ มีการให้แสงสีและบรรยากาศที่ดี มีองค์ประกอบย่อยดังนี้

3.2.2.2 โถงพักคอยและที่พักผ่อน

ควรมีบรรยากาศปลอดโปร่งสบายใจ เนื่องจากเวลาที่มีผู้เข้ามาติดต่อจำนวนมากจะเกิดความวุ่นวาย ผู้ชมบางส่วนจึงต้องการบริเวณนั่งพัก

3.2.2.3 ที่ติดต่อสอบถาม

ควรอยู่ใกล้ประตูทางเข้า เพราะต้องทำหน้าที่ต้อนรับและติดต่อผู้ชม ในส่วนนี้จะมีมีความสำคัญในการแจ้งหมายกำหนดการต่าง ๆ ของโครงการ ทั้งยังเป็นส่วนควบคุมแผนผังการแสดงที่ต้องติดตั้งไว้ในห้องโถง เพื่ออธิบายให้เกิดความเข้าใจต่อผู้ชม พื้นที่บริการส่วนนี้มักเป็นเคาน์เตอร์ โดยมีการแบ่งเป็น 2 ระดับคือ สำหรับแขก สูงประมาณ 1.05 เมตร สำหรับพนักงานสูงประมาณ 0.75 เมตร กว้างประมาณ 0.69 เมตร ช่องด้านในควรเว้นที่ว่างให้พนักงานเดินได้อย่างน้อยประมาณ 1 เมตร (ไม่รวมเก้าอี้) ส่วนหลังเคาน์เตอร์เป็นแผงแสดงห้องพัก ช่องใส่กุญแจ จดหมาย

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงขนาดเคาน์เตอร์ที่เหมาะสม

จำนวนห้องพัก	ขนาดเคาน์เตอร์ (เมตร)	เนื้อที่ (ตารางเมตร)
50	3	9.3
100 - 150	4.5	14.0
200 - 250	7.5	23.2
300 - 400	10.5	32.5

3.2.2.4 ร้านขายของที่ระลึก

เป็นส่วนหนึ่งที่ใช้บริการมักให้ความสนใจที่จะหาของฝากติดไม้ติดมือกลับไป ส่วนนี้อาจร่วมกับสถาบันอื่นที่ต้องการเผยแพร่ความรู้ อาจมีการจัดจำหน่ายของที่ระลึกจากการจัดนิทรรศการ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3 ตารางแสดงการใช้เนื้อที่ต่อคนตามชนิดของการบริการ

ชนิดของการจัดการ	เนื้อที่ที่ใช้ต่อคนต่อตารางเมตร
Cafeteria, commercial	1.6 – 1.8
Cafeteria, collage and industrial	1.2 – 1.5
Cafeteria, school lunch room	0.9 – 1.2
Collage residence, table service	1.2 – 1.5
Counter service	1.8 – 2.0
Male service, hotel club restaurant	1.5 – 1.8
Male service, minimum eating	1.1 – 1.4

ทุก ๆ เนื้อที่ของสวนอาหารใช้วัตถุประสงค์ที่มากกว่าการนั่ง ทั้งนี้ ยังไม่รวมเนื้อที่พักคอย
สิ่งอำนวยความสะดวกของผู้ใช้บริการ ห้องพนักงานและส่วนอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

จุดที่มีการให้บริการ ใช้อัตราส่วนประมาณ จุด ต่อ 20 ที่นั่ง หรือถ้าเป็นจุดใหญ่ ๆ อาจใช้
ได้ต่อ 50 – 60 ที่ ในการจัดสวนของเคาน์เตอร์ และโต๊ะอาหารที่มีอัตราส่วนประมาณ 1:3 พื้นที่
ของครัวมีพื้นที่ประมาณ 20 – 25% ของพื้นที่ส่วนรับประทานอาหาร หรือพื้นที่ครัวต่อส่วนรับ
ประทานอาหารประมาณ 1:5 หรือ 1:4

3.3 ลักษณะผู้เข้าใช้โครงการ

สามารถจำแนกผู้เข้าใช้โครงการได้ออกเป็น 2 ประเภทคือ

3.3.1 เจ้าหน้าที่ประจำโครงการ

หรือบุคลากรต่าง ๆ ที่กล่าวไปแล้วในหัวข้อที่ 3.1

3.3.2 ผู้เข้าใช้บริการ

หรือกลุ่มเป้าหมายของผู้เข้าใช้โครงการ (เพื่อคาดคะเนความต้องการเบื้องต้น)แบ่งเป็น 3
กลุ่มได้แก่

3.3.2.1 นักเรียน กลุ่มเยาวชน

เป็นกลุ่มเป้าหมายรองที่คาดว่าจะเข้ามาใช้บริการในส่วนของศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยวเป็น
หลัก มักมาเป็นหมู่คณะ วิทยากรไม่จำเป็นมากนัก เพราะปกติครูผู้สอนของเด็กมักจะเป็นผู้ดูแล
ควบคุม สำหรับเด็กในระดับมัธยมปลาย วิทยากรอาจมีส่วนร่วมในการอำนวยความสะดวกหรือให้
ข้อมูลเจาะลึกเป็นเรื่อง ๆ ไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2.2 ประชาชนทั่วไป

มักเป็นกลุ่มคนเล็ก ๆ ที่ต้องการเข้ามาพักผ่อนหย่อนใจ หรือผ่อนคลายในวันหยุด โดยมากมักเข้าใช้บริการในส่วนของร้านอาหารเป็นหลัก หรือบางกลุ่มอาจต้องการมาหาความรู้หรือข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดน่าน

3.3.2.3 นักท่องเที่ยว

เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของโครงการ กระจายเข้าใช้พื้นที่ในทุก ๆ ส่วนของโครงการ มีทั้งกลุ่มที่ต้องการมาศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับจังหวัดน่าน กลุ่มที่ต้องการมาพักผ่อนเพื่อสัมผัสบรรยากาศของเมืองเหนือ กลุ่มคนที่ต้องการลองรับประทานอาหารแบบขันโตก หรือแม้กระทั่งเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของงานประเพณีพื้นเมืองที่จัดขึ้นตามเวลานั้น ๆ

3.4 ขนาดและสัดส่วนมาตรฐาน

แยกเป็นส่วนต่าง ๆ ตามพื้นที่ใช้สอยดังนี้

ทางเข้าใหญ่

ความกว้างไม่น้อยกว่า 5 เมตร เพื่อให้รถสามารถผ่านเข้าได้สะดวกทั้ง 2 ด้าน

Lobby

ความต้องการพื้นที่มาตรฐาน 0.49 ตารางเมตร ต่อห้องพัก

ความต้องการพื้นที่มาตรฐาน Front desk 0.09 ตารางเมตร ต่อห้องพัก สัดส่วนสำคัญที่

ควรคำนึงถึงคือ

- ระยะที่คนเดินสวนกัน
- เนื้อที่ที่ต้องการบริเวณ เคาน์เตอร์
- ขนาดของที่นั่งพักคอย
- ขนาดและความสูงของเคาน์เตอร์

Concession and subrental space

เนื้อที่บริเวณนี้ประมาณ 1.86 – 2.79 ตารางเมตร ต่อห้องพัก โดยมีเนื้อที่สำหรับเก็บและรับส่งสินค้าประมาณ 20%

Food and beverage service space

แบ่งได้ 3 ส่วน ดังนี้

- Food service ให้บริการ อาหาร เครื่องดื่ม แก่แผนกต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Restaurant ขนาดห้องอาหารคิดความจุประมาณ 30 – 40% ของจำนวนแขกที่มาพัก เต็มอัตรา หรือ 0.5 – 1.0 ที่นั่ง ต่อห้องพัก พื้นที่นั่งประมาณ 1.44 ตารางเมตร ต่อห้องพัก
- Private dining room จำนวนห้องโดยเฉลี่ย 1 ห้องต่อจำนวนห้องพักแขก 80 ห้อง พื้นที่ประมาณ 0.9 – 1.0 ตารางเมตร ต่อที่นั่ง เนื้อที่บริเวณนี้ประมาณ 4.06 – 0.63 ตารางเมตรต่อห้องพัก
- Coffee shop เนื้อที่บริเวณนี้ประมาณ 0.5 ที่นั่งต่อห้องพัก พื้นที่สำหรับ เคาน์เตอร์ 1.7 ตารางเมตรต่อที่นั่ง ประมาณ 30% พื้นที่สำหรับโต๊ะ 1.5 ตารางเมตรต่อที่นั่ง ประมาณ 70% ถ้าอยู่ห่างจากครัวใหญ่มาก จะมีพื้นที่ประมาณ 20 - 25% สำหรับเป็นพื้นที่ของ Auxiliary kitchen

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ศึกษางานระบบ

4.1 ระบบในอาคารที่มีผลต่อการตกแต่งภายใน

1. ระบบปรับอากาศและการหมุนเวียนอากาศ

ในปัจจุบันการควบคุมสภาพอากาศในอาคารสามารถแบ่งออกได้ตามขนาดของเครื่องปรับอากาศและแบ่งตามระบบการจ่ายความเย็นและระบายความร้อน ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

1.1 แบ่งตามขนาดของเครื่องปรับอากาศ

1.1.1 UNIT TYPE, PACKAGE TYPE คือ ทั้งระบบจะอยู่ในเครื่องเดียวกัน โดยมีขนาดเล็กราคาถูก สะดวกในการติดตั้ง แต่ไม่เหมาะสมกับอาคารขนาดใหญ่ เนื่องจากมีเสียงรบกวน มีขีดจำกัดในการทำงาน อายุการใช้งานสั้น และไม่มีการถ่ายเทอากาศภายในและภายนอกอาคาร

1.1.2 SPLIT TYPE เป็นเครื่องปรับอากาศขนาดกลาง ยกเครื่องออกเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่งอยู่ภายในห้องเรียก "FAN COIL UNIT" และส่วนภายนอกอาคารเรียก "CONDENSING UNIT" เนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านประสิทธิภาพการทำงาน ระยะระหว่างส่วน FAN COIL กับ CONDENSING ไม่เกิน 15-25 เมตร หรือระดับไม่เกิน 3 ชั้น ไม่เหมาะสมกับอาคารขนาดใหญ่

1.1.3 CENTRAL UNIT เป็นระบบปรับอากาศขนาดใหญ่ แยกการทำงานเป็น 3 ส่วน คือ

- CENTRIFUGAL MACHINE ประกอบด้วยส่วนทำงาน เป็นตัวกลางในการจ่ายความร้อนและความเย็นให้กับระบบการทำงานส่วนอื่น

- AIR HANDING แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1. AIR HANDING ให้เป่าลมผ่าน COIL เย็น นำอากาศเข้าสู่ห้องโดยตรง

2. AIR HANDING ให้เป่าลมผ่าน COIL เย็น และนำลมเย็นผ่านเข้าช่อง

ท่อ แล้วกระจายไปยังส่วนต่างๆ ของอาคารที่ต้องการปรับอากาศ

- COOLING TOWER UNIT หรือ CONDENSING UNIT เป็นตัวถ่ายเทความร้อนและส่งความเย็นให้กับ CENTRIFUGAL MACHINE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางเปรียบเทียบการทำงาน-ประสิทธิภาพของเครื่องปรับอากาศแบบ

PACKAGE TYPE, SPLIT TYPE และ CENTRAL

	WINDOW TYPE	PACKAGE TYPE	SPLIT TYPE	CENTRAL TYPE
ขนาด	5000-30000 บีทียู/ชั่วโมง	3-5 ตัน	1-80 ตัน	20-10000 ตัน
ใช้ไฟฟ้า	มากที่สุด			น้อยที่สุด
อายุการใช้งาน	5 ปี	10 ปี		มากกว่า 20 ปี
ราคา	10000-15000 บาท/ตัน	15000-20000 บาท/ตัน		20000-25000 บาท/ตัน
เสียงรบกวน	ดัง	ดัง	เงียบ	เงียบ

1.2 แบ่งระบบปรับอากาศตามระบบจ่ายความเย็นและระบายความร้อน

1.2.1 ALL AIR SYSTEM เป็นระบบจ่ายและระบายความร้อนด้วยอากาศ ถ้าเป็นระบบ CENTRAL UNIT ความเย็นจะถูกส่งไปตามท่อ DUCT และมักใช้กับพื้นที่ที่เป็นห้องใหญ่ มีห้องเพียงห้องเดียวต้องการควบคุมการจ่ายอากาศเย็นทั่วบริเวณ เช่น โรงหนัง ห้องประชุม ห้องจัดเลี้ยง

1.2.2 ALL WATER SYSTEM เป็นระบบจ่ายความเย็นและระบายความร้อนโดยใช้น้ำ โดยมากเป็น CENTRAL UNIT น้ำเย็นจะถูกส่งไปตามท่อ ซึ่งเดินเป็นวงผ่านห้องต่างๆ และแต่ละห้องจะมี FAN COIL UNIT สำหรับพัฒนาความเย็นเข้าไปในห้อง ห้องใดที่ไม่ได้ใช้งานก็สามารถปิด FAN COIL ได้เป็นส่วนๆ ลักษณะทำให้สามารถควบคุมความเย็นได้เป็นขั้นๆไป และแต่ละชั้นยังสามารถควบคุมความเย็นได้เป็นห้องๆ ด้วยซึ่งเหมาะสำหรับการนำไปใช้ภายในโรงแรม โรงพยาบาล

ALL WATER SYSTEM สามารถแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

1.2.2.1 นำความเย็นด้วยน้ำ และระบายความร้อนด้วยอากาศ

1.2.2.2 จ่ายความเย็นด้วยอากาศ และระบายความร้อนด้วยน้ำ

1.2.3 DIRECT REFRIGERANT SYSTEM นำความเย็นจากน้ำยาโดยตรง ส่วนใหญ่ใช้ในระบบปรับอากาศขนาดเล็ก เช่น UNIT TYPE/PACKAGE TYPE

ระบบปรับอากาศมีความจำเป็นมากต่อการบริการ เพื่อความสะดวกสบายของผู้ใช้อาคาร โดยเฉพาะอาคารขนาดใหญ่ เช่น โรงแรม ระบบปรับอากาศมีบทบาทในการควบคุมอุณหภูมิให้คงที่ จุในระดับความสบายของผู้ใช้อาคาร ทั้งยังช่วยป้องกันเสียงจากภายนอกและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายในอาคารได้ด้วย ขณะเดียวกันระบบหมุนเวียนอากาศก็จำเป็นในการช่วยให้ระบบการจ่ายลมเย็นสามารถทำงานได้สะดวก

ในการเลือกใช้ระบบปรับอากาศและระบบหมุนเวียนอากาศภายในโครงการนั้น จะต้องตอบสนองความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย และลักษณะความต้องการอื่นๆ พร้อมทั้งความเหมาะสมในการออกแบบมาเป็นเกณฑ์พิจารณา

1.3 ระบบปรับอากาศและการจ่ายความเย็น

1.3.1 ส่วนห้องพัก (GUEST ROOM) ใช้ระบบปรับอากาศ CENTRAL UNIT แบบ ALL WATER SYSTEM จ่ายความร้อนโดยใช้ FAN COIL เป่าลมเย็นเข้าสู่ห้องพักโดยตรง

1.3.2 ส่วนที่เป็นสาธารณะ เช่น โถงโรงแรม ห้องประชุม จัดเลี้ยง ภัตตาคาร ใช้ระบบปรับอากาศ CENTRAL UNIT แบบ ALL WATER SYSTEM คือจ่ายความเย็นโดยใช้ AIR HANDING UNIT เป่าลมเย็นไปตามท่อในส่วนต่างๆที่ต้องการปรับอากาศ

การพิจารณาความเย็น

- ต้องกระจายลมเย็นให้ได้ทั่วถึงทั้งห้อง
- ความเร็วของลมจะต้องสม่ำเสมอ
- ต้องไม่มีลมที่มีลักษณะเป่าเป็นจุด

1.4 ลักษณะตัวจ่ายลม

ที่ใช้ในโครงการแบ่งเป็น 2 แบบ คือ-

1.4.1 การจ่ายลมจากเพดาน (CEILING DIFFUSER) ส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นวงกลม, สี่เหลี่ยมจัตุรัสและสี่เหลี่ยมผืนผ้า

ข้อดี สามารถกระจายความเย็นได้ทั่วถึง

ข้อเสีย เปลืองช่องว่าง (SPACE) เหนือเพดาน

1.4.2 การจ่ายลมจากผนัง (WALL DIFFUSER) การจ่ายลมในแนวผนัง หัวจ่ายเรียกว่า GRILL ลักษณะการจ่ายจากด้านในอาคารออกสู่ด้านนอก เพื่อความร้อนจากภายนอกจะเข้ามาได้น้อยๆ

ข้อดี สามารถทำให้ห้องเพดานสูงได้ เพราะไม่มี DUCT CEILING

ข้อเสีย การจ่ายความเย็นอาจถูกรบกวนจาก SOLAR HEAT GAIN

สรุป ลักษณะการจ่ายลมเย็นภายในห้องพักแขก จะใช้แบบ WALL DIFFUSER หรือแบบ CEILING DIFFUSER อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกัน แล้วแต่ความเหมาะสมและการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ลักษณะของท่อจ่ายลม

โดยทั่วไปเป็นลักษณะของท่อสี่เหลี่ยม แต่ท่อจ่ายลมที่ดีควรมีลักษณะเป็นทรงกระบอกแต่ไม่เป็นที่นิยม เพราะมีราคาแพงและเปลืองช่องว่างเหนือเพดาน สัดส่วนของท่อลมในด้านกว้างต่อด้านยาว จะเป็นอัตราส่วนประมาณ 1:6 ขึ้นไป

วัสดุที่ใช้ทำท่อจ่ายลมเย็น ได้แก่ แผ่นเหล็กกัลวาไนซ์ พีวีซี และไฟเบอร์กลาส ซึ่งสามารถทำหน้าที่เป็นฉนวนกันความร้อน-เย็น กันเสียง และทนต่อแรงลมภายในท่อ ซึ่งมีความเร็วสูงประมาณ 15-25 เมตร/วินาที

1.6 ระบบดูดอากาศกลับและระบบหมุนเวียนอากาศ

1.6.1 ส่วนห้องพัก ใช้ระบบจ่ายความเย็นโดยใช้ FAN COIL UNIT เป่าลมเย็นเข้าสู่ห้องพักระบบหมุนเวียนอากาศกระทำโดยการดูดอากาศภายในห้องเข้าสู่ FAN COIL UNIT โดยตรง

1.6.2 ส่วนที่เป็นสาธารณะ เช่น โถงโรงแรม ห้องประชุม จัดเลี้ยง ภัตตาคาร ที่ใช้ AIR HANDING UNIT เป่าลมเย็นไปตามท่อ จะใช้ระบบหมุนเวียนอากาศแบบใช้ท่อดูดอากาศกลับ ซึ่งเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพมากและสามารถติดตั้งไว้ภายในห้องน้ำและดูดกลิ่นของห้องน้ำออกไปด้วย

การหมุนเวียนของอากาศกระทำเพื่อให้ระบบการจ่ายลมเย็นสามารถทำงานได้ และนอกจากนี้ยังเป็นระบบที่ช่วยให้ภายในห้องเกิดอากาศบริสุทธิ์เข้ามาแทนที่อากาศที่หมุนเวียนภายในห้อง ซึ่งระบบการหมุนเวียนของอากาศนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ระบบ

ระบบที่ 1 เป็นระบบหมุนเวียนอากาศที่มีประสิทธิภาพ แต่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก เพราะมีท่อสำหรับต้องดูดอากาศกลับ

ระบบที่ 2 ต้องเตรียมพื้นที่เหนือเพดาน โดยใช้ช่องว่างเหนือเพดานทั้งหมด สำหรับการดูดอากาศกลับ ลักษณะอาคารต้องถูก SEAL ไม่ให้มีรอยรั่ว

ระบบที่ 3 ใช้ CORRIDOR เป็น AIR RETURN DUCT ในตัว โดยทำประตูให้เป็น GRILL การหมุนอากาศระบบนี้ทำให้เกิดความประหยัด

ระบบที่ 4 ใช้ตัวอย่าง PAN ROOM เป็น GRILL ในตัว เป็นระบบที่มีราคาถูกแต่มีเสียงดัง และทำให้บริเวณที่ทำการเป่าแรงกว่าที่อื่นๆ

4.2 ระบบรักษาความปลอดภัยและอัคคีภัย

4.2.1 ระบบแจ้งเหตุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.1 ระบบท่อน้ำแรงดันและสายสูบ ในส่วนของโถงทางเดิน ห้องพัก และบริเวณอื่นๆ โดยทั่วไป

2.2.2 ระบบปริงเกอร์ ใช้ระบบสปริงเกอร์แบบ WET PIPE เป็นระบบที่ท่อน้ำมีแรงดันตลอดเวลาเมื่อเกิดเพลิงไหม้ ความร้อนจะกระตุ้นให้กลไกที่หัวปริงเกอร์เปิด และน้ำที่มีแรงดันสูงจะพ่นกระจายลงมา ติดตั้งในส่วนบริเวณหลักของโรงแรม BACK OF THE HOUSE เช่น ครัว ห้องซักกรีด และส่วนอื่นที่เสี่ยงต่อการเกิดเพลิงไหม้

2.2.3 ระบบก๊าซ ใช้ระบบก๊าซแอลอน 1301 ซึ่งมีคุณสมบัติ คือ สามารถหยุดปฏิกิริยาลุกไหม้ของระบบการเผาไหม้จากโมเลกุลหนึ่งภายใน 10 วินาที เป็นก๊าซเหลว ไม่เป็นอันตรายต่อคน และมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับห้องที่ไม่สามารถดับไฟโดยการใช้น้ำได้ เช่น ในห้องที่มีระบบอิเล็กทรอนิกส์ ห้องควบคุมอาหาร ห้องควบคุมระบบโทรศัพท์

2.2.4 เครื่องมือฉกฉวยเพลิง ดับเพลิง ที่เคลื่อนที่ได้ ติดตั้งอยู่รวมกัน สายสูบและท่อน้ำ ระบบท่อน้ำแรงดัน รวมเป็น 1 หนึ่ง ทุกระยะ 20 เมตร

2.2.5 ระบบน้ำดับเพลิง ใช้น้ำจากระบบน้ำใช้ โดยมีการสำรองระดับน้ำเอาไว้ใช้เพื่อการดับเพลิง นอกจากนี้ยังมีปั๊มน้ำฉุกเฉินที่สามารถทำงานได้โดยใช้ไฟฟ้า และน้ำมันดีเซล เพื่อให้สามารถทำงานได้ในกรณีฉุกเฉิน

4.3 ระบบอุปกรณ์พิเศษ

3.1 ระบบการติดต่อสื่อสารภายในและภายนอกทางอิเล็กทรอนิกส์

3.1.1 ระบบโทรศัพท์ของโครงการ

ระบบโทรศัพท์ของโครงการเลือกใช้แบบ PABX (PRIVATE AUTOMATIC BRANCH EXCHANGE) เพราะเป็นระบบที่ติดต่อระหว่างภายนอกและภายใน หรือภายในกับภายนอก โดยผ่านเครื่องอัตโนมัติหรือพนักงานต่อสาย ซึ่งสามารถติดต่อได้มากกว่า 50 คู่สาย ทำให้เหมาะกับธุรกิจในโรงแรมมากกว่าระบบอื่นๆ ซึ่งแบ่งออกเป็นส่วนๆ คือ

- ส่วนที่พักแขก
- ส่วนบริหาร
- ส่วนบริการ

และอาจมีการเพิ่มโทรศัพท์สายตรงภายใน เพื่อความสะดวกในเหตุการณ์ฉุกเฉิน หรือการซ่อมบำรุงบริเวณดังนี้

- ลิฟต์
- ห้องเครื่องลิฟต์
- ห้องวิศวกรเครื่องกล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ครีว ภัตตาคาร บาร์ ห้องเก็บของ
- ห้องควบคุมระบบวิทยุ และโทรทัศน์

ส่วนโทรศัพท์สาธารณะจะติดตั้งตามตำแหน่งต่างๆต่อไปนี้

- ห้องโถงใหญ่
- ส่วนพักผ่อนที่เป็นสาธารณะ
- ห้องพักผ่อนทำงาน

3.1.2 ระบบโทรศัพท์ (TELEX) และอุปกรณ์ติดต่ออื่นๆ

ระบบโทรพิมพ์เป็นอุปกรณ์การพิมพ์ซึ่งสามารถติดต่อได้โดยตรงจากผู้ส่งถึงผู้รับ เป็น

อุปกรณ์การพิมพ์ซึ่งรวมทั้งภาคส่งและภาครับในหน่วยเดียวกัน ขนาดประมาณ 1000 มม.×700 มม. โทรศัพท์วงจรปิดเป็นอุปกรณ์ซึ่งติดตั้งเพื่อใช้ในระบบรักษาความปลอดภัย ในการนำไปใช้อาจมีขีดจำกัด ในเรื่องความสว่าง การใช้แสงและไม่สามารถทนต่อที่ที่มีอุณหภูมิสูงได้ การให้แสงสว่างจะต้องมีการป้องกัน เช่น แสงที่จะฉายถูกตัวกล้องโดยตรง

3.2 อุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ

3.2.1 ระบบการประชาสัมพันธ์ และบริการเพลงตามสาย (BACKGROUND MUSIC & PAGING SYSTEM)

ประกอบด้วยตัวกระจายเสียง เครื่องรับวิทยุ เครื่องเล่นแผ่นเสียง เทป และลำโพง ซึ่งจะติดตั้งตามส่วนต่างๆ ที่กำหนดขึ้นภายในโรงแรม และระบบนี้ยังมีวงจรของไมโครโฟนติดอยู่เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ในการทำงานของระบบประชาสัมพันธ์ แบ่งออกเป็น

- การทำงานโดยทั่วไป กระทำโดยการทำงานครอบคลุมส่วนของผู้เข้าพัก ส่วนของพนักงาน
- การทำงานเฉพาะเขต กระทำโดยการเจาะจงส่วนที่ต้องการจะให้มีการประชาสัมพันธ์ เช่น ห้องสัมมนา ห้องจัดเลี้ยง ห้องนิทรรศการ และอื่นๆ

ระบบ	ส่วนผู้พัก	ส่วนพนักงาน
ทั่วไป	ห้องโถง, LOBBY LOUGE, BAR, โถงลิฟต์, ภัตตาคาร	ห้องพักผ่อนทำงาน, ส่วนบริหาร, ส่วนทำงานอื่นๆ
เฉพาะส่วน	ห้องจัดเลี้ยง, ส่วนพักผ่อน, สระว่ายน้ำ, สปา, FITNESS	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำโพงอาจติดตั้งไว้ภายในตู้ลำโพง เสา หรือเพดาน ซึ่งสามารถทำให้กลมกลืนกับการตกแต่งได้

3.2.2 ระบบโทรทัศน์และวิทยุ

การรับและการแพร่ภาพขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ การจัด และการติดตั้งอุปกรณ์ ซึ่งโดยทั่วไปจะประกอบด้วยระบบสายอากาศหลัก (TELEVISION SYSTEM) เครื่องขยายสัญญาณ และเครื่องกระจายสัญญาณไปตามเครื่องรับแต่ละเครื่อง โทรทัศน์วงจรเปิด และเชื่อมต่อเข้ากับเครื่องรับโดยใช้ระบบ VHF ระบบสายอากาศที่นำมาใช้ภายในโครงการ ใช้ระบบสายอากาศเดี่ยว เพราะที่ตั้งของโครงการในบริเวณใจกลางกรุงเทพมหานคร

3.2.3 ระบบส่งเอกสาร

เครื่องมือที่ใช้ติดตั้งเพื่อการส่งเอกสาร บัญชี ใบส่ง หรือจดหมายติดต่อระหว่างส่วนบริการ ส่วนงานต่างๆหรืออื่นๆ มีแนวโน้มที่จะใช้อุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างมาก เนื่องจากมีความรวดเร็ว และแน่นอนในการเชื่อมโยงของข้อมูล และการแจ้งข่าวสาร

3.2.4 ระบบคอมพิวเตอร์

เป็นการส่งข้อมูลของอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วยแท่นพิมพ์อักษรและจอภาพ สามารถป้อนข้อมูลส่งไปยังแหล่งเก็บข้อมูลและเรียกข้อมูลที่บันทึกเอาไว้มาใช้ได้ตลอดเวลา การส่งข้อมูลด้วยวิธีนี้จะแน่นอนและรวดเร็วในการแจ้งข่าวสารมากกว่าระบบอื่นๆ

3.3 อุปกรณ์พิเศษที่ช่วยในการประหยัดพลังงาน (ENERGY SAVING DEVICE)

3.3.1 อุปกรณ์ควบคุมการทำงานของเครื่องปรับอากาศ

ติดตั้งเพื่อช่วยควบคุมการทำงานของเครื่องให้เหมาะสมกับสภาพอากาศ อุณหภูมิ ความชื้นโดยรวม เครื่องปรับอากาศจะทำงานภายใต้การควบคุมของ MICROPROCESSOR โดยมี CAROLIC COMPUTER เป็นตัววัดปริมาณน้ำเย็นที่ใช้ภายในระบบและวัดความแตกต่าง อุณหภูมิของน้ำเย็นในระบบ และส่งผ่านไปที่ PARAMATRIX SEQUENCE CONTROLLER ซึ่งจะเป็นตัวกำหนด CHILLER ให้ทำงานเหมาะสมกับความต้องการของระบบ นอกจากนี้ภายในห้องพักแขกยังมีระบบสำหรับปรับอุณหภูมิของลมที่ออกจาก FAN COIL UNIT ให้เหมาะกับอุณหภูมิภายนอก เป็นการช่วยประหยัดพลังงานอีกส่วนหนึ่งด้วย

4.4 การให้แสงสว่างภายในโครงการ

4.1 การใช้แสงในการตกแต่งภายใน

แสงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในงานตกแต่งภายใน แสงไฟนอกจากจะให้ความสว่างในการมองเห็นแล้วยังมีผลต่อความรู้สึก ทำให้เกิดความน่าสนใจได้ ซึ่งในการออกแบบแสงไฟในอาคารจะต้องคำนึงถึง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- คุณภาพ หรือความสว่างของไฟสามารถเปลี่ยนแปลงได้
- คุณสมบัติในการสะท้อนของวัสดุไม่เท่ากัน
- ตำแหน่งที่ตั้งของดวงไฟ
- สี เงาน และบริเวณโดยรอบ

แสงประดิษฐ์ นับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการตกแต่งภายใน เกือบจะเรียกว่าเป็นเครื่องมือกลไกในงานสถาปัตยกรรม (Tool of the Architect) แสงประดิษฐ์เป็นสิ่งที่มีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีช่วยกันสร้างสรรค์ขึ้นมาจนในปัจจุบันแทบทุกมุมของโลกใช้แสงประดิษฐ์และการใช้ไฟช่วยจัด Display อันเป็นประโยชน์ต่อยอดขาย เป็นต้น

4.2 การใช้แสงสว่างภายในโรงแรม

1. ต้องเข้าใจพฤติกรรมของผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการเป็นหลัก
2. ต้องศึกษากิจกรรมของสถานที่แต่ละแห่ง
3. ทำความเข้าใจคุณลักษณะและคุณสมบัติของดวงไฟแต่ละชนิด
4. การใช้แสงไฟที่ดีต้องไม่ทำลาย จุดประสงค์ ความงาม ความโดดเด่นของส่วนที่ใช้หรือบริเวณใกล้เคียง แต่ต้องช่วยให้หุ่นส่วนต่างๆ ตรงจุดหมายที่ต้องการ
5. การใช้แสงไฟที่ดี ต้องไม่ใช่ดวงไฟมากมาย หรือรูปแบบที่วิจิตรพิศดารเท่านั้น
6. การใช้แสงไฟที่ดี ต้องไม่ใช่แต่ติดตั้งเข้าไป ยังต้องมีการออกแบบป้องกันหรือระวังสิ่งที่ไม่ดีอันเกิดจากดวงไฟ เช่น ตำแหน่ง

4.3 ปัจจัยในการติดตั้งเบื้องต้น

1. ความกว้างของห้อง ห้องที่กว้างมากด้วยการแสงสว่างมาก เพื่อจัดความมืดและเงา แสงสว่างจะต้องมีความเข้มสม่ำเสมอและเท่าๆกัน โดยต้องมีจุดกำเนิดไฟที่มากกว่า 2 ตำแหน่งขึ้นไป ถ้าจะให้เสมอกันควรแบ่งพื้นที่ทั้งหมด (เพดาน) เป็นตารางสี่เหลี่ยมเรียกว่า จินตภาพตาราง
2. การแบ่งพื้นที่ยอมขึ้นอยู่กับความสูงของเพดาน พื้นที่ของจินตภาพเพดานต้องมีขนาดเท่ากันหรือเกือบเท่ากับ ความสูงของเพดาน สำหรับที่ทำงานที่ไม่มีไฟเฉพาะตามโต๊ะทำงาน ความกว้างของจินตภาพตารางต้องแคบลงไปตามความสูงของเพดาน
3. ระยะห่างระหว่างดวงไฟ สำหรับการส่องสว่างโดยตรง การพิจารณาขึ้นอยู่กับความสูงของเพดาน ความกว้างของวงห้องและการส่องสว่างโดยตรงหรือทางอ้อมสำหรับทางปฏิบัติ ระยะห่างดวงไฟจะใกล้เคียงกับความสูงเพดาน

สำหรับรายละเอียดของสิ่งแวดล้อมกับตัวกำเนิดไฟจะแยกออกเป็นการพิจารณาเป็น
หมวดหมู่ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1 ข้อพิจารณาสิ่งแวดล้อมกับการติดตั้งดวงไฟ

1. หลีกเลี่ยงการมองที่มาจากแสงโดยตรง
2. หลีกเลี่ยงการสะท้อนกลับของวัตถุผิวเงา
3. หลีกเลี่ยงการสะท้อนกลับของกระจกที่ไม่ได้อยู่กับที่ (เช่น หน้าต่างเมื่อปิด)
4. กำหนดให้มีส่วนที่ยังมีแสงสว่างและเงาพอเหมาะ เพื่อการมองเห็นได้ชัดเจน การที่มีเงาสะท้อนของแสงจะทำให้มีปัญหาในการมอง
5. พิจารณาปริมาณของแสงสว่างที่เป็นแสง-สี

4.3.2 ลักษณะวิธีการติดตั้งแหล่งกำเนิดแสง

1. CEILING MOUNTED FITTING คือ ชนิดติดตั้งใช้เพดาน (ฝ้าเพดาน)
2. CEILING RECESSED UNITS คือ ชนิดฝังในเพดาน (ฝ้าเพดาน)
3. SUSPENDED FITTINGS คือ ชนิดแขวนหรือห้อยจากเพดาน
4. WALL BRACKETS คือ ชนิดติดผนังหรือเรียกว่า ไฟกึ่ง
5. PORTABLE FITTINGS คือ ชนิดเคลื่อนย้ายได้

4.3.3 การติดตั้งไฟจากเพดาน

1. ติดตั้งสปอตไลท์ ให้สองตรงจุดที่ต้องการเน้นหรือไฮไลท์
2. ให้แสงจากโคมไฟผ่านวัสดุกรองแสงเสียก่อน เพื่อจะได้ไม่เกิดเงาเข้ม เพราะความถี่ของแสงไฟสูง
3. ช่องไฟใต้เพดานหลายดวง จะทำให้ไม่เกิดเงาเข้ม และให้ความสว่างทั่วถึง
4. ให้แสงสะท้อนเพดานกระจายลงมา ช่วยลดความจ้าของแสงและทำให้ความสว่างให้ทั่วถึงด้วย
5. ในกรณีที่ติดตั้งดวงไฟใต้เพดาน ควรจะมีแผงพลาสติก การออกแบบติดตั้งควรจะมีระวางแสงเข้าตา อาจทำโดยมีแผ่นไม้กัน

4.5 การใช้แสงไฟในส่วนต่างๆของโครงการ

5.1 LOBBY

เป็นส่วนบริการที่ต้อนรับผู้ใช้บริการ (ทั้งผู้ที่จะมาพักอาศัยและผู้ที่มาใช้บริการด้านอื่นๆ) และเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการสำหรับการย้ายออกไปทัศนศึกษาหรือผู้ที่เพิ่งจะมาพักที่โรงแรม ส่วนบริการที่มีอยู่คือ แผนกสอบถาม แผนกต้อนรับ ที่โทรศัพท์ ห้องน้ำ ที่นั่งพักผ่อน อาจจะมีดนตรีและจำหน่ายเครื่องดื่ม โถงพักคอยถือเป็นส่วนแนะนำตัวของโรงแรมว่า โรงแรมนี้มีบริการระดับไหน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

5.2 COFFEE SHOP

เป็นส่วนให้บริการอาหารอย่างเป็นกันเอง ส่วนนี้เปิดให้บริการอาหารเกือบตลอด 24 ชั่วโมง เน้นการให้บริการอาหารแบบรวดเร็ว บรรยากาศโดยรวมจึงควรสบายๆ เป็นกันเอง ไม่ควรหรูหราเกินไปนัก

การให้แสงสว่างในส่วนนี้ควรให้แสงสว่างปานกลาง มีความสว่างทั่วทั้งบริเวณ ไม่ควรเล่นแสงไฟเป็นจุดๆ ให้มากนัก หากเป็นไปได้ ควรดึงแสงสว่างจากธรรมชาติเข้ามาใช้ในส่วนนี้ให้มากที่สุด ก็จะเป็นผลดีทั้งในเรื่องของความประหยัด และยังช่วยให้บรรยากาศโดยรวมดู RELAX สบายๆ ขึ้นอีกด้วย การเลือกใช้หลอดไฟนั้น อาจเลือกใช้ทั้งหลอดไฟแบบมีไส้ (INCANDESCENT) ร่วมกับหลอดไฟนีออน (FLUORESCENT) ไม่ว่าจะใช้ไฟแบบใดก็ตาม สิ่งที่ต้องคำนึงถึงก็คือ ระวังการติดตั้งไฟที่จะสะท้อนเข้าตาผู้มารับประทานอาหาร

5.3 RESTAURANT

ภัตตาคารเป็นส่วนจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มเป็นเวลาเฉพาะ โดยภัตตาคารในโครงการให้บริการอาหารตั้งแต่เวลา 10.00 น. จนถึง 22.00 น. โดยจะให้ความสำคัญกับการให้บริการอาหารในมื้อค่ำค่อนข้างมาก ฉะนั้นการให้แสงสว่างในส่วนนี้จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง การให้แสงไฟในส่วนนี้จะขึ้นกับลักษณะของการออกแบบว่าเป็นภัตตาคารประเภทใด ให้บริการอาหารประเภทใด และมี CONCEPT ในการออกแบบอย่างไร

แสงที่ใช้ในภัตตาคารเป็นตัวช่วยเสริมสร้างบรรยากาศ ใช้ในการเน้นจุดที่สำคัญ การเลือกใช้ไฟในภัตตาคารนิยมหลอดไฟชนิดมีไส้ (INCANDESCENT) เนื่องจากหลอดไฟชนิดนี้ให้แสงสว่างที่ค่อนข้างนุ่มนวล-เหลือง ซึ่งส่งผลให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นเป็นกันเอง และให้ความรู้สึกหรูหรามากกว่าหลอดไฟนีออน การให้แสงสว่างภายในภัตตาคารมักจะใช้แสงหลายๆชนิดปะปนกัน แล้วแต่ลักษณะการออกแบบและประโยชน์ใช้สอย การให้แสงสว่างเฉพาะโต๊ะอาหารให้ความรู้สึกเป็นส่วนตัวได้ นอกจากนี้การติดตั้งวงจรไฟฟ้าแบบพิเศษ เช่น สวิตช์สำหรับหรี่แสงนั้น มีประโยชน์ในการให้แสงสว่างในภัตตาคารเป็นอย่างมาก จะปรับให้สว่างหรือสลัวก็ได้ และการให้แสงจัดในบริเวณที่ต้องการเน้น หรือจุดที่น่าสนใจ จะทำให้ภัตตาคารดูสวยงามขึ้น

4.6 การใช้สีในการตกแต่งภายใน

สีต่างๆ มีอิทธิพลอย่างแรงกล้าต่อจิตใจมนุษย์ เป็นเหตุให้เกิดอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ หลายอารมณ์ ทั้งร้อนแรง อบอวล และชุ่มชื้น เยือกเย็น กระปรี้กระเปร่า เป็นต้น สำหรับในด้านการตกแต่งภายในจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้ถึงจิตวิทยาของสีว่าสีใดให้ความรู้สึกอย่างไร เพราะการใช้สีให้คล้อยตามไปกับหน้าที่ประโยชน์ใช้สอยของสถานที่นั้นๆ ทำให้การใช้สีมีประสิทธิภาพดีขึ้นและในบางเวลาก็ช่วยแก้ความรู้สึกที่ร้อนอบอ้าว อาจแก้ด้วยสีที่ให้ความรู้สึกเย็นสบาย ทำให้คลายร้อนไปได้

อันที่จริงแล้วอิทธิพลของสีที่กระทบจิตใจของเราจะรู้สึกไม่เหมือนกันทุกคน ทั้งนี้เพราะในการตกแต่งภายใน ควรจะคำนึงถึงคุณลักษณะและความรู้สึกในเรื่องสีด้วย เช่น

- สีสามารถสร้างความรู้สึกว่าเข้าใกล้หรือห่างออกไป คือ สีอุ่น ดูแล้วรู้สึกเข้าใกล้ตัวแต่สีเย็นดูแล้วออกห่างจากตัว
- สีบางสีอาจไม่น่าดูเมื่อใช้กับพื้นที่มากๆ แต่เสริมให้น่าดูแก่สีอื่นๆ เมื่อใช้ในพื้นที่เล็กๆ เช่น สีส้มสดบนพื้นที่สีเขียวเข้ม
- เมื่อใช้สีเข้มจัดคู่กับสีอ่อนจัด จะดูเด่น มีชีวิตชีวากว่าการใช้สีที่มีความเข้มใกล้เคียงกันได้ด้วยกัน
- ความเด่นของสี จะเกิดขึ้นเมื่อใช้สีต่างกันในพื้นที่หรือปริมาณไม่เท่ากัน เพราะการใช้สีแต่ละสีในปริมาณเท่ากันหมด หรือเนื้อที่เท่าๆ กันทั้งหมด จะเกิดความน่าเบื่อหรือการตัดกันอย่างรุนแรง

1. จิตวิทยาการใช้สี สัมผัสปฏิภพต่อความรู้สึกของมนุษย์โดยตรง เช่น

- สีเทา ให้ความรู้สึกเคร่งขรึม สุภาพ ผู้ดี เรียบร้อย เยียบสงัด
- สีดำ ให้ความรู้สึกลึกลับ มีด ทุกข์โศก นากลับ ให้ความแข็งแกร่ง มีพลัง
- สีขาว ให้ความรู้สึกสะอาด บริสุทธิ์ ปราศจากมลทิน เบียดเผย
- สีแสด ให้ความรู้สึกตื่นเต้น เร้าใจ สนุก อันตราย เบิกบาน ต้อนรับ รบกวณ ไม่

สบายใจแทรกอยู่

- สีเหลือง ให้ความรู้สึกเบรียว ร่าเริง ดีใจ มีอำนาจ ชักจูง ความมั่งคั่ง
- สีแดง ให้ความรู้สึกมั่งคั่ง สมบูรณ์ ความสวย ความสุข ดีอรรัน ทำทาย กระตุ้น

ความหวาน ความอบอุ่น กระตือรือร้น ร้อน ดูร้าย แรงกล้า

- สีน้ำเงิน ให้ความรู้สึกสุภาพ ถ่อมตน หนักแน่น เยือกเย็น สุขุม คงสภาพ มีฐานะนครคึกคัก มั่นคง
- สีเขียว ให้ความรู้สึกร่าเริง สดชื่น กระชุ่มกระชวย สุขุม เยือกเย็น ดันติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7 ศึกษาวัสดุที่ใช้ในการออกแบบตกแต่ง

การใช้วัสดุตกแต่งภายในห้องของอาคารพักอาศัยตากอากาศและสวนอื่นๆ ซึ่งบางชนิดไม่เหมาะสมและไม่สามารถนำมาใช้ได้ ถ้าจะใช้ได้ก็จะเกิดปัญหาจากอากาศบริเวณชายทะเลที่มีปฏิกิริยาต่อวัสดุต่างๆ และต้องเพิ่มการบำรุงรักษา อันเป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ จากการวิเคราะห์โดยวัสดุที่ใช้จะต้องทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศแบบชายทะเล และง่ายต่อการดูแลรักษาทำความสะอาด และน้ำทะเลไม่มีปฏิกิริยาต่อวัสดุเหล่านั้น ส่วนใหญ่ที่ใช้กันอยู่ก็จะเป็นวัสดุที่ได้จากธรรมชาติ และจากการประดิษฐ์โดยทั่วไป ไม่ทุกชนิด เช่น ไม้สัก หวาย ไม้ไผ่ ไม้ฉำฉา ฯลฯ หินก็มีพวก หินอ่อน หินกาบหรือหินทะเล ฯลฯ กระจกและอื่นๆ ซึ่งความจริงในส่วนของพื้นก็ไม่จำเป็นต้องปูพรมทุกห้อง (นอกจากต้องการความหรูหราและสวยงาม) เพราะยากแก่การทำความสะอาด เพราะชายทะเลมักจะมีทรายติดตัวและเสื้อผ้าของผู้ที่มาพักอยู่ตลอดเวลา ซึ่งการที่จะมาพักผ่อน เปลี่ยนบรรยากาศก็ต้องการความสบาย โดยไม่จำเป็นต้องระวังรักษา หรือใช้โดยอึดอัดไม่สะดวก พื้นส่วนที่เป็นสาธารณะโดยทั่วไปควรใช้หิน กระเบื้องดินเผา หรืออื่นๆ เพราะเหมาะสมกับอากาศชายทะเลและดูแลรักษาได้ง่ายทำความสะอาดง่ายและคงทนถาวร

1. วัสดุประเภทหิน

วัสดุประเภทหิน สำหรับผนังภายในและภายนอกของอาคารชุด นับว่าเหมาะสมที่จะกรุด้วยวัสดุประเภทหิน อันได้แก่ หินประเภทเนื้อละเอียด สามารถทนต่อฟ้าอากาศหรือใช้กันผนังและพื้นที่ใช้งานสวมบุกมบัน ตลอดจนเนื้อที่ที่คนพลุกพล่าน เพราะหินทนต่อการสัมผัสและทำความสะอาดง่าย และหินยังมีคุณสมบัติที่ให้ความงดงาม ประทับใจ มีค่า หุหุหุ วัสดุประเภทหินแยกชนิดได้ดังต่อไปนี้

- หินอ่อน

เป็นหินที่สามารถทนสกปรกได้ดี ทนต่อสารเคมีได้บ้างในบางชนิด ซึ่งจะใช้หินอ่อนกับผนังภายในเป็นส่วนมาก หินอ่อนให้ลักษณะที่มีคุณค่าในด้านความงามกว่าหินประเภทอื่นๆ มีสีให้เลือกหลายสี เช่น ขาว ดำ เทา ชมพู เขียว เนื้อ น้ำตาล เป็นต้น หินชนิดนี้ทนกับน้ำหนักปานกลาง ทนต่อการขีดสี ไม่เก็บเสียง หุหุหุ และมีผิวหน้าที่ดูสวยงาม ถ้าถูกน้ำมันอาจต่างเป็นดวง มีทั้งแบบด้านและมัน มักใช้ปูพื้นห้องน้ำที่ต้องการความหรูหรา

- หินกาบ

หินกาบ คือ หินซ้อนกันเป็นชั้นๆ ที่นิยมใช้มีหลายสี คือ สีน้ำตาล ดำ เหลือง ส้ม แดง ม่วง (ราคาแพงที่สุด) หายากแต่ดูไม่ธรรมดา การปูหินกาบ เตรียมพื้นที่ที่จะปูให้มีผิวขรุขระ เพื่อหินกาบจะได้ติดแน่นกับพื้น ใช้แปรงชุบน้ำตีผนังให้ชุ่มขณะปูตลอดเวลา ใช้ปูนทรายเป็นตัวเชื่อม เมื่อ

ปูต้องคอยจับแผ่นหินไปด้วย เพื่อไม่ให้น้ำปูนเกาะที่หินกาบ เมื่อเสร็จ ใช้ฟองน้ำทำความสะอาด และลงแว็กซ์

- หินแกรนิต

ส่วนมากใช้กรุผนังหรือพื้นทางเดินของส่วนต่างๆ เนื่องจากเป็นหินแข็งที่สุด เนื้อแน่นและทนทานเมื่อขัดให้ขึ้นเงาจะมีลักษณะคล้ายหินอ่อน และบำรุงรักษาความสะอาดได้ง่าย

- หินชนวน

หินชนวนมีสีต่างๆ ให้เลือกหลายสี ได้แก่ สีฟ้า สีดำ และสีน้ำตาล มีราคาแพงอยู่บ้าง แต่ประหยัดค่าบำรุงรักษาได้ดี

- หินหล่อ

ได้แก่ วัสดุประเภทหินผสมกับซีเมนต์ ราคาค่อนข้างต่ำกว่าหินแท้ แต่มีความงดงามคงทน และบำรุงรักษาง่ายเท่ากับหินแท้

2. วัสดุประเภทดินเผา

วัสดุประเภทดินเผา เช่น อิฐ กระเบื้อง และเซรามิค สามารถใช้กรุพื้นและผนัง ราคาถูกกว่าหินทนทานดี ฟ้าอากาศ ทนการสึกกร่อน บำรุงรักษาง่าย ตลอดจนมีลวดลายให้เลือกได้มากกว่า

- อิฐ

สามารถนำมาใช้ได้โดยธรรมชาติของมัน หรือทาสีทับ สีธรรมชาติมีสีแดง สีแสด สีเหลือง หรือสีเทา ขาว ราคาถูกกว่าหิน คงทนและง่ายต่อการรักษา

- กระเบื้อง

เป็นวัสดุที่สามารถปูได้ทั้งพื้นและผนัง ให้ในทุกห้องตามที่ต้องการ และเหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศ และทนต่อผลจากไอน้ำเค็มได้เป็นอย่างดี และยังมีหลายขนาดหลายแบบ และหลายสีให้เลือกได้ตามความพอใจ

3. วัสดุประเภทไม้

เป็นวัสดุที่เหมาะสมกับการตกแต่งภายในที่ต้องการความเป็นธรรมชาติ เพราะหาได้ง่าย ทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ และมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม ไม่มีหลายชนิด เช่น

- ไม้อัดสี

เป็นไม้เนื้อปานกลางระหว่างไม้เนื้อแข็งและไม้เนื้ออ่อน ใช้งานประดับได้ดี รวมทั้งมีสีและลวดลายสวยงามเหมาะสมแก่การทำเครื่องเรือน ในส่วนที่ต้องการความสวยงามและคงทน การนำมาใช้ควรขัดผิวให้เรียบเนียน อาจย้อมสีให้เข้มข้นเล็กน้อยก็จะสวยงาม

- ไม้ตัดยาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือ ไม้สักที่แปรรูปให้เป็นแผ่นบางอัดทับกับไม้เนื้อแข็ง เพื่อให้มีความแข็งแรงไม่บิดงอหรือหัก ใช้กรุเครื่องเรือน จะดูแลรักขายากกว่าเครื่องเรือนที่ทำผิวด้วยไม้สัก

- ไม้อัดมะปิ่น

เป็นไม้อัดที่มีคุณภาพและราคาปานกลาง มีเนื้ออ่อนและทำผิวได้ดีได้โดยไม่ต้องย้อมสี

สี

- ไม้อัดลมหิน

เป็นไม้อัดที่มีลักษณะคล้ายไม้อัดสัก แต่มีลวดลายแปลกกว่า คือไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยเหมือนลายของไม้สัก แต่ผลิตน้อยจึงหายาก ราคาไม่แน่นอน มีความคงทนมาก อาจใช้ปนกับไม้สักได้

- ไม้สนหรือฉำฉา

เป็นไม้เนื้ออ่อน ไม่นิยมใช้ทำเครื่องเรือนมากนัก แต่มีใช้ประกอบหรือตกแต่งบางส่วนของเครื่องเรือนให้ดูสวยงามมากขึ้น ปัจจุบันมีการนำไปใช้ทำเครื่องเรือนทั้งตัว ด้วยมีความสวยงามแต่ไม่ค่อยแข็งแรง จึงใช้กับเครื่องเรือนที่มีขนาดเล็กๆ ไม่รับน้ำหนักมากนัก หรือใช้ประกอบบนโครงสร้างไม้เนื้อแข็งแทน ก็จะได้ผลดีเพราะมีความสวยงาม และราคาค่อนข้างถูก

- ไม้จำปา

เป็นเนื้อไม้สีอ่อน ใช้กับงานประณีต ไม่นิยมย้อมสี

- ไม้ประดานสัก

เป็นไม้ชิ้นเล็กที่นำมาติดต่อกันเป็นแผ่น เพื่อทำเครื่องเรือน ไม่ทนทานเท่าไม้สัก แต่ราคาถูกนอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์ที่อัดแปรรูปแล้วใช้เครื่องเรือนได้อีก มีความแข็งแรงเท่าเทียมกับไม้ แต่ราคาถูกกว่า เรียกว่า "ยิปซัมบอร์ด" แต่ต้องมีวัสดุกรุทับผิวหน้า

4. วัสดุจำพวกหวายและไม้สัก

- หวาย

เป็นวัสดุที่มีอยู่ตามธรรมชาติในเมืองร้อน เหมาะสมกับการนำมาใช้ตกแต่งอาคารประเภทโรงแรมพักตากอากาศเป็นอย่างยิ่ง เพราะมีความกลมกลืนกับธรรมชาติ ได้บรรยากาศพื้นถิ่น ไม่ทำปฏิกิริยากับไอเค็มจากน้ำทะเลเหมือนโลหะ รวมทั้งราคาถูก สวยงาม น้ำหนักเบา เคลื่อนย้ายได้สะดวก นอกจากนี้ในปัจจุบันเครื่องเรือนที่ทำด้วยหวาย มีผลิติดอกมามากมายหลายแบบ สามารถย้อมด้วยสีฝุ่น หรือทำสีพื้นได้ อย่างไรก็ตามก็ยังคงนิยมใช้สีธรรมชาติของหวายอยู่เช่นกัน ชื่อเสียของหวาย

1. ไม่ทนทานต่อการกัดของมอดและเชื้อรา ซึ่งเป็นตัวทำลายเนื้อหวาย ซึ่งหวายมีคุณสมบัติคล้ายไม้ คือ เนื้อหวายจะมีสารพวกแป้งและเซลลูโลส แต่สามารถป้องกันได้ด้วยการใช้สารเคมีที่เป็นยารักษาเนื้อไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. หวายไม่แข็งแรงเท่าไม้ โดยเฉพาะส่วนประกอบที่เป็นหวายเส้นเล็กๆ อาจขาดง่าย ทำความสะอาดยาก มีขอกมุ่มให้ฝุ่นเกาะมาก แต่สามารถเลี้ยงได้ด้วยการทำเฟอร์นิเจอร์ด้วยหวายเส้นใหญ่

3. จะเก่าและผุเร็วหลังจาก 18 เดือน หรือ 2 ปีไปแล้ว หากขาดการดูแลรักษา

4. ติดไฟได้ง่าย

การนำไปใช้ในลักษณะอื่น

การเลือกใช้เครื่องเรือนหวายนั้น นอกจากจะซื้อสำเร็จรูป หรือสั่งทำตามแบบที่ต้องการแล้ว ยังสามารถซื้อเพียงบางส่วนของผลิตภัณฑ์หวาย เพื่อนำไปประกอบกับเครื่องเรือนได้ เช่น ซื้อหวายสานลายดอกพิกล ซึ่งมีสานเป็นแผ่นขายเป็นตารางพืด เพื่อนำไปกรุเป็นพื้นและผนังเก้าอี้ กรูที่หัวเตียง ซึ่งหัวเตียงนี้นำไปประกอบกับหัวเตียงชนิดอื่นๆที่ไม่ใช่หวายได้ เบาะที่ใช้กับเก้าอี้หวายนั้น มีทั้งที่มีไส้เป็นนุ่น และเป็นฟองน้ำ ผ่าหุ้มเบาะมักใช้ผ้าฝ้ายเพราะมีเนื้อหยาบ ซึ่งดูเหมาะสมกับลักษณะของหวาย จะมียูปร่างเหมือนกันที่เลือกใช้วัสดุที่ตรงกันข้ามกับลักษณะของหวาย เพื่อให้เกิดความรู้สึกใหม่ๆ เช่น ใช้ผ้าแพรต่วนที่ดูเป็นมันหรือผ้าไหม เป็นต้น การใช้วัสดุอื่นผสม

การใช้หวายผสมกับวัสดุอื่นๆ มีมานานแล้ว ในปัจจุบันมีวิวัฒนาการของการผสมผสานดังกล่าวมากขึ้นเรื่อยๆ เช่น นำหวายมาผสมผสานกับกระจก ทำเป็นที่บังตา ใช้หวายผสมกับโครงสแตนเลสเป็นเก้าอี้หนัง ใช้หวายตกแต่งเก้าอี้หนัง เป็นต้น

- ไม้ไผ่

ไม้ไผ่เป็นไม้ที่หาง่ายและมีอยู่ทั่วไปในทุกภาคของเมืองไทย เป็นวัสดุที่มีราคาไม่แพงเกินไป แต่มีความแน่นอน คือ ไม่ว่าจะเปลี่ยนแปลงรูปร่างอย่างไรก็ยังมีคุณค่าในตัวเองที่เห็นเป็นอยู่เสมอว่าเป็นไม้ไผ่ และไม่ทิ้งความเป็นธรรมชาติในตัวของมันเองได้เลย ถึงแม้ว่าจะผนวกเอาฝีมือและความคิดของคนในการนำมาใช้แล้วก็ตาม ไม้ไผ่จึงเป็นไม้ที่คนเห็นแล้วอดนึกถึงธรรมชาติไม่ได้ และให้ความรู้สึกที่ผ่อนคลายขึ้นเสมือนว่าได้นั่งอยู่ท่ามกลางบรรยากาศของธรรมชาติ

ไม้ไผ่ที่นำมาตกแต่งนั้น จะต้องผ่านกรรมวิธีหลายอย่าง ตั้งแต่การแช่ในน้ำ ดม ฆ่า และอบก่อนที่จะนำมาใช้ในลักษณะการออกแบบที่แตกต่างกันออกไป ไม้ไผ่นี้เหมาะสมเป็นอย่างมากสำหรับการตกแต่งบริเวณที่อยู่อาศัย หรือนำมาประกอบในการทำเฟอร์นิเจอร์ ไม้ไผ่ กั้นผนัง แต่งเพดาน และอื่นๆ นับเป็นการเหมาะสมเป็นอย่างมากที่จะใช้กับสภาพที่เป็นชายทะเล เพราะปลอดจากปัญหาจากไอน้ำเค็มที่จะทำให้โลหะเกิดสนิมเร็วขึ้นกว่าปกติ แต่ที่สำคัญในยุคเศรษฐกิจที่จำเป็นในปัจจุบันจะเป็นวัสดุที่มีราคาถูกกว่าวัสดุอื่นๆ และจากการที่ได้ผ่านกรรมวิธีต่างๆ มาแล้วทำให้ไม้ไผ่ที่จะนำมาใช้ มีความคงทนถาวรและปลอดภัยจากการกัดเจาะของมอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณสมบัติและรูปลักษณะต่างๆ ของไม้ไผ่

ไม้ไผ่นั้นมีลักษณะส่วนรวมเป็นปล้องไม้กลมขนาดต่างๆ และข้างในกลวงเป็นช่วงขนาดกลมก็มีขนาดแตกต่างกัน แล้วแต่อายุและพันธุ์ของไม้ไผ่ โดยเนื้อแท้ ไม้ถึงแม้จะดูโปร่งเบา แต่ก็แข็งแรงสามารถรับแรงประเภทต่างๆ ได้ดี ด้วยเหตุนี้เราสามารถนำไม้ไผ่มาใช้ประโยชน์ได้ทั้ง 2 ประเภท คือ ใช้เป็นโครงสร้าง กับใช้เป็นวัสดุตกแต่ง หรือบางครั้งเราอาจใช้ด้วยกัน ใช้เป็นทั้งโครงสร้างและวัสดุตกแต่งไปด้วยตัว

ในการนำไม้ไผ่มาตกแต่งนั้นสามารถนำได้ทุกจุด และสามารถสร้างอะไรก็ได้ทุกประเภท อาจยกตัวอย่างส่วนที่นำไม้ไผ่มาตกแต่งพอสังเขปได้ดังนี้

- ทำเครื่องเรือน
- ตกแต่งผนัง เพดาน พื้น
- ทำของประดับ เช่น โคมไฟ ฯลฯ

ไม้ไผ่มีหลายขนาดและหลายชนิด ตลอดจนมีความยาวแตกต่างกัน เช่น ปล้องใหญ่ ใช้ทำโครงสร้างเครื่องเรือนหรือโครงสร้างผนังเบา ปล้องเล็กใช้ตกแต่งประกอบโครงสร้าง ส่วนปล้องเล็กมากอาจผ่าเป็นไม้ซีกใช้กรุผนัง หรือฉาก เป็นต้น การใช้ไม้ไผ่ตกแต่งผนังและเพดาน

จะใช้วิธีการที่คล้ายคลึงกัน หากมีผนังเดิมอยู่แล้วก็อาจใช้ไม้ไผ่ผ่าซีกแล้วกรุเป็นแนวทับผนังเดิมลงไปจากกรุตามแนวตั้งหรือแนวนอน หรือไม้ก็กลับทั้งแนวตั้งและแนวนอน รวมทั้งบางช่วงอาจจะเว้นช่องบ้างก็ได้

สามารถนำไม้ไผ่มาใช้แทนคิ้วได้ โดยอาจใช้เป็นคิ้วบัวเพดาน นอกจากนี้อาจใช้ไม้ไผ่ทำแนวผนังปิดรอยต่อระหว่างวัสดุต่างชนิดกันก็ได้ การใช้ไม้ไผ่ปูพื้น

ปัจจุบันมีปาเก้ไม้ไผ่ ซึ่งมีความทนทานและมีพื้นที่สวยงาม นำมาปูเฉพาะช่วงหรือปูตลอดแนวพื้นให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติดีกว่าปาเก้หรือปูพรม การใช้ไม้ไผ่ทำบังตา

การนำไม้ไผ่มาใช้ในการตกแต่ง ที่นิยมมากอีกวิธีหนึ่ง คือ การทำบังตานั่นเอง เพราะลักษณะเป็นปล้องกลมของไม้ไผ่ เมื่อมาจักสานกันเข้าเป็นผืนก็ทำให้สวยงาม การสานตัวกันให้เป็นแผงนี้ ทำให้เกิดลวดลายขึ้น เราสามารถออกแบบลวดลายของบังตาไม้ไผ่นี้ได้หลายแบบ อาจสานกันเป็นตารางหรือรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน หรือลายแบบอื่นได้อีกมาก หรือจนกระทั่งเป็นลายอิสระไม่มีรูปทรงที่แน่นอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้ไม้ไฟทำเครื่องเรือน

ไม้ไฟสามารถใช้ทำเครื่องเรือนได้ทุกชนิดตั้งแต่ ตู้ เตียง ไปจนถึงเก้าอี้ต่างๆ ซึ่งหากเราตกแต่งผนังด้วยไม้ไฟแล้ว หากใช้เครื่องเรือนที่ทำด้วยไม้ไฟด้วยแล้วก็จะดูเข้ากันได้ทีเดียว

การใช้ไม้ไฟทำเครื่องประดับตกแต่ง

เศษไม้ไฟเหลือใช้เล็กๆน้อยๆ สามารถนำมาใช้ทำเครื่องประดับตกแต่งได้หลายชนิด เช่น ทำกรอบรูปทำโคมไฟ ทำกล่องต้นไม้ ฯลฯ ซึ่งเครื่องประดับบางชนิดก็เป็นของใช้ไปในตัวอีกด้วย

5. กระจก

กระจกเป็นวัสดุที่มีความสำคัญต่อการตกแต่งภายในเป็นอย่างมาก เพราะมีความสวยงามในตัวเองสามารถใช้ร่วมกับวัสดุอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี มีความโปร่งแสง ทนไฟ และกระจกเงาก็มีความสำคัญในการเพิ่มความโปร่ง โล่ง และมีคุณค่า หูหრა ให้กับสถานที่

กระจกมีหลายแบบ สามารถเลือกใช้ได้ตามความต้องการ เช่น กระจกดูความร้อน กระจก 2 ชั้น ช่วยกระจายแสง และกรองความร้อน กระจกบานเกล็ด รับลมได้ กระจกมีข้อดีคือสามารถกันน้ำ ลม ฝนได้ ปกป้องจากเชื้อรา และสามารถป้องกันเสียงรบกวนได้ แต่มีข้อเสียคือมีขนาดใหญ่ไม่มาก (ถ้าต้องการขนาดใหญ่พิเศษ ต้องสั่งทำจากต่างประเทศ และมีราคาสูงมาก) ยากต่อการขนส่ง ผิวหน้ามักจะเป็นรอยขีดข่วน และฝุ่นเกาะได้ง่าย

6. ผ้าม่าน

ผ้าม่านเป็นวัสดุสำคัญในการตกแต่งภายใน ที่มีความจำเป็นต่อประตู หน้าต่าง และกระจก บางครั้งอาจนำมาใช้ในลักษณะการปิดกันอื่นๆได้ ผ้าที่นำมาใช้ทำผ้าม่านมีหลายชนิดด้วยกัน เช่น

- ผ้าไหม เป็นผ้าที่มีคุณค่ามาก ให้ความรู้สึกเป็นทางการ สง่างาม เป็นระเบียบ
- ผ้ากำมะหยี่ ให้ความรู้สึกหรูหรา ฟุ่มเฟือย ภูมิฐาน นุ่มนวล มีราคา
- ผ้าฝ้าย ให้ความรู้สึกเป็นกันเอง
- ผ้าป่าน ให้ความรู้สึกเบา โปร่งสบาย
- ผ้าลูกไม้ ให้ความรู้สึกนุ่มนวล โรแมนติก
- ม่านไม้ไฟ ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ โปร่งแสง

ประโยชน์ของผ้าม่านมีหลายอย่าง คือ ช่วยกรองแสงให้ลดความจ้าลง ควบคุมความสว่างได้ตามต้องการ ช่วยลดความร้อนจากอุณหภูมิของแสงแดด ทำให้เครื่องปรับอากาศทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งช่วยกันฝุ่น ป้องกันเสียงสะท้อน สร้างบรรยากาศในการตกแต่งและบังสายตาได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

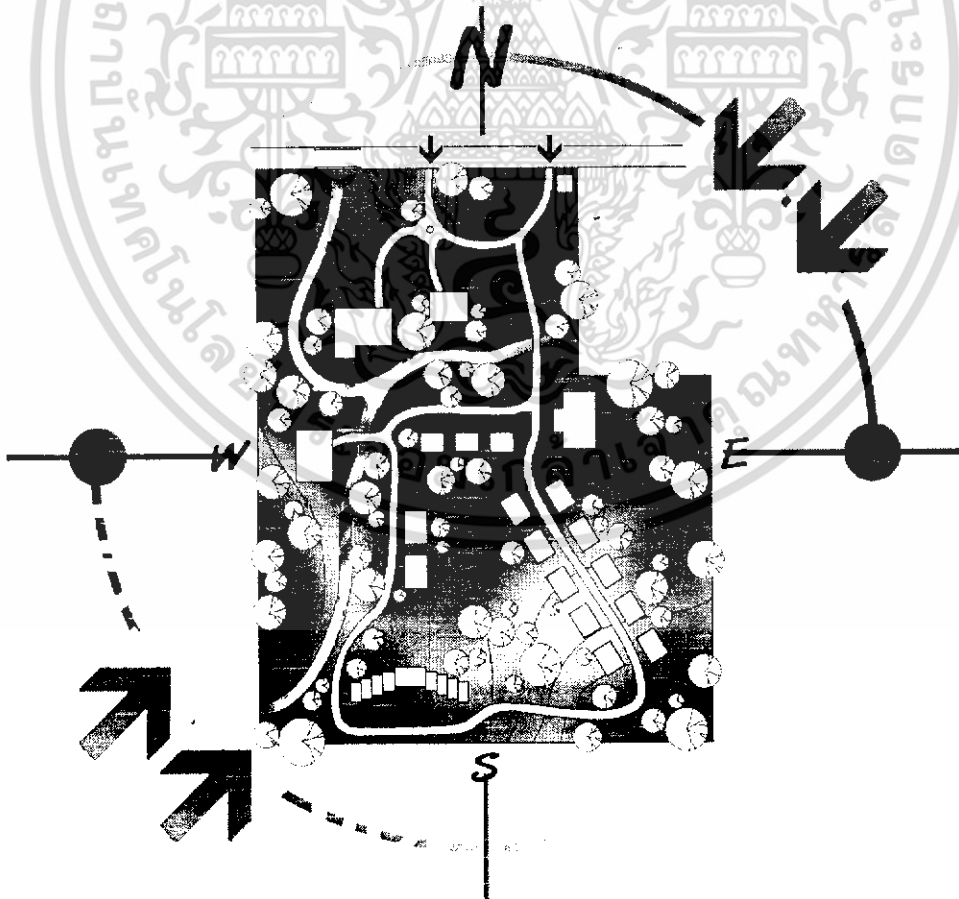
งานออกแบบ

5.1 สภาพปัญหาเดิมภายในโครงการ

5.1.1 วิเคราะห์สภาพที่ตั้ง

โครงการ น่านวัลเลย์ รีสอร์ท ตั้งอยู่บนทางหลวงหมายเลข 101 มีอาณาเขตติดต่อกับหมู่บ้านแม่สาคร มีลำห้วยแม่สาครไหลผ่านตัวโครงการ ลักษณะภูมิประเทศเป็นเนินเขาเตี้ย ๆ ไล่ลดหลั่นสูงไปต่ำจากทิศตะวันตกไปยังทิศตะวันออก บริเวณโดยรอบยังคงความสมบูรณ์ของสภาพป่าไม้ตามธรรมชาติ

ตัวรีสอร์ทตั้งอยู่ในแนวทิศเหนือ - ได้ ตัวบ้านพักละอาคารต่าง ๆ ได้รับอิทธิพลของทิศทางลมลมประจำที่พัดผ่านอย่างเต็มที่ แม้ว่าบางกลุ่มอาคาร จะได้รับผลกระทบของตะวันอ้อมใต้ แต่ก็ได้แนวเขาและแนวต้นไม้ช่วยกรอง และกันแสงไว้ได้ในระดับหนึ่ง นอกจากนี้ตัวรีสอร์ทยังได้รับอิทธิพลของกระแสลมที่พัดมาจากทิศตะวันตกเฉียงใต้ พัดเอาความชุ่มชื้นจากลำห้วยแม่สาครเข้าสู่ตัวรีสอร์ทอีกด้วย

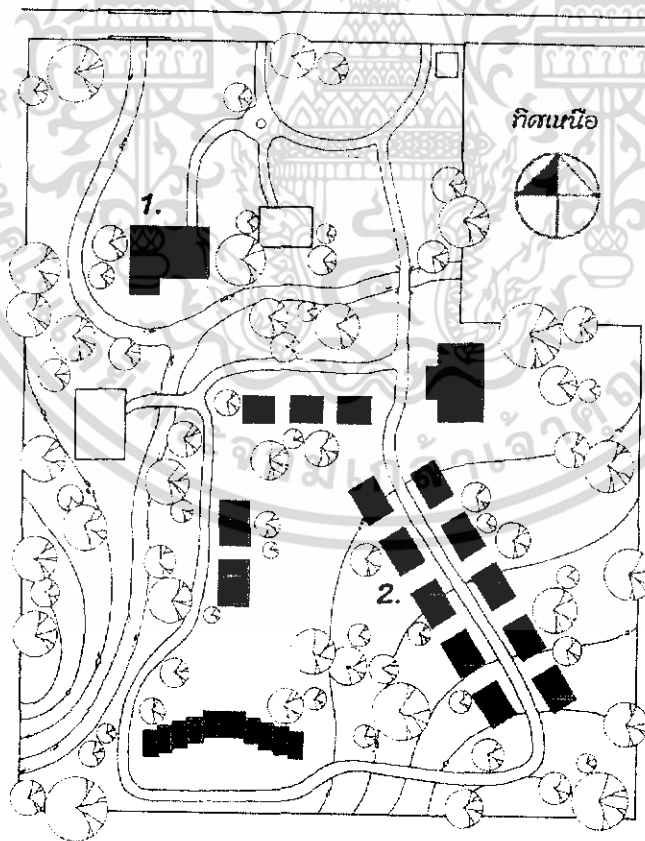

รูปที่ 5.1 แผนผังแสดงทิศทางแดด และลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2 ปัญหาที่เกิดขึ้นในโครงการ

1. ไม่มีที่จอดรถรวม ทำให้ผู้เข้าพักต้องนำรถไปจอดบริเวณหน้าอาคารที่พัก หรือตามใต้ร่มไม้ต่าง ๆ ทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ และไม่ปลอดภัยแก่ผู้เข้าใช้โรงการ
2. ไม่มีโถงต้อนรับอย่างเป็นทางการ ทำให้การติดต่อเรื่องห้องพัก และการให้บริการแก่ผู้เข้าใช้โครงการเป็นไปอย่างยากลำบาก
3. มีศูนย์ให้บริการผู้เข้าใช้โครงการเพียงจุดเดียว (อาคาร 1) ทำให้การบริการกลุ่มอาคารบ้านพักบริเวณหลังโครงการเป็นไปอย่างยากลำบาก และไม่สะดวกต่อผู้เข้าใช้โครงการ
4. มีพื้นที่เปิดโล่งเป็นบริเวณกว้าง มีการนำพันธุ์ไม้มาใช้ในแง่ของการให้ร่มเงา และประดับตกแต่งให้เกิดความสวยงามอยู่น้อย ทำให้ภาพโดยรวมของโครงการขาดชีวิตชีวา
5. การจัดวางกลุ่มบ้านพัก (อาคาร 2) ไม่น่าสนใจ ทั้งยังสร้างติด ๆ กันโดยปราศจากสิ่งบังสายตา ทำให้ขาดความเป็นส่วนตัว

รูปที่ 5.2 รูปแสดงตำแหน่งที่ตั้งอาคาร

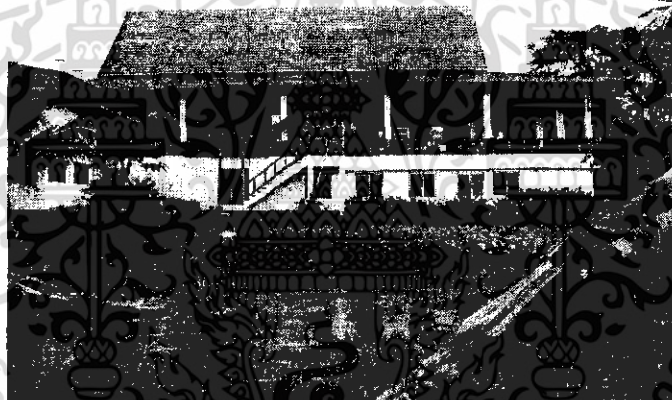
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.3 ปัญหาเกี่ยวกับอาคารในโครงการ

1 อาคารร้านอาหาร

มีพื้นที่อาคารทั้งหมด 545 ตารางเมตร ตัวประกอบด้วย ร้านอาหาร ห้องประชุม สำนักงาน และครัว ซึ่งปัญหาของอาคารหลังนี้ได้แก่

- ส่วนของสำนักงานอยู่ลึกเข้าไปในตัวอาคาร ต้องเดินผ่านส่วนของร้านอาหาร เข้าไปทำให้ยากต่อการเข้าถึง
- รูปทรงอาคารปัจจุบันขาดเอกลักษณ์ที่น่าสนใจ
- พื้นที่ใช้สอยขาดความเป็นส่วนตัวสำหรับกลุ่มลูกค้าบางกลุ่มที่มาเป็นหมู่คณะ
- การตกแต่งขาดบรรยากาศที่ให้ความรู้สึกผ่อนคลายแก่ผู้เข้าไปใช้

รูปที่ 5.3 อาคารร้านอาหาร

รูปที่ 5.4 อาคารร้านอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

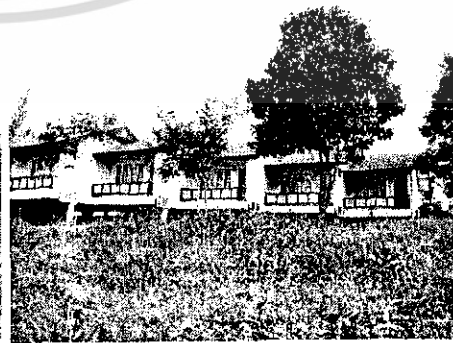
2. กลุ่มอาคารที่พัก

อาคารที่พักภายในโครงการ เดิมแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

- บ้านพักชมธรรมชาติมีเนื้อที่ 90 ตารางเมตร
- บ้านพักชมนก มีเนื้อที่ 90 ตารางเมตร
- บ้านพักชมไพร มีเนื้อที่ 24 ตารางเมตร (ต่อหลัง) และ
- บ้านพักชมวิว มีเนื้อที่ 72 ตารางเมตร

ซึ่งอาคารทั้ง 4 กลุ่มนี้ตั้งอยู่กระจายกันไปตามจุดต่าง ๆ ของพื้นที่โครงการ เชื่อมต่อกันด้วยถนนหลักสายเดียววนเป็นวงกลม เมื่อพิจารณาตามลักษณะที่ตั้งของกลุ่มอาคารแล้วพบว่า บ้านพักทั้ง 4 กลุ่มนี้มีปัญหาที่คล้าย ๆ กัน ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

- ลักษณะรูปทรงอาคารไม่เข้ากับสภาพแวดล้อม และไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นรีสอร์ท
- รูปทรงอาคารมีลักษณะทึบตัน อากาศไม่ถ่ายเท ไม่เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ
- ตัวอาคารส่วนมากตั้งอยู่กลางแจ้งปราศจากต้นไม้ให้ร่มเงาและต้นไม้ตกแต่งกลุ่มอาคาร ทำให้อาคารร้อน และดูขาดชีวิตชีวา
- ไม่มีการกำหนดมุมมองที่ดีเพื่อสร้างบรรยากาศให้แก่ผู้เข้าพัก
- ที่ตั้งของอาคารบางกลุ่ม อยู่ไกลจากศูนย์ให้บริการมาก ทำให้การให้บริการเป็นไปได้ค่อนข้างลำบาก

รูปที่ 5.5 กลุ่มอาคารบ้านพักต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 การแก้ปัญหา

จากสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่สรุปไปข้างต้น ทำให้ได้ข้อสรุปในการแก้ไขสภาพปัญหาต่าง ๆ ของโครงการ ให้เกิดความเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการรวมไปถึงพฤติกรรมของผู้เข้าใช้ ดังนี้

- เปลี่ยนรูปแบบของกลุ่มอาคารให้สอดคล้องกับลักษณะภูมิประเทศ และสภาพภูมิอากาศมากขึ้น
- นำความเป็นท้องถิ่นมาช่วยตกแต่ง ทำให้เกิดความกลมกลืนกับสภาพชุมชน และยังช่วยสร้างบรรยากาศ ให้เกิดความผ่อนคลาย
- สร้างอาคารใหม่เพื่อรองรับพฤติกรรมของผู้เข้าใช้ให้ดีขึ้น
- จัดวางผังกลุ่มอาคารใหม่ เพื่อให้เกิดความเป็นส่วนตัวแก่ผู้เข้าพักมากขึ้น ทั้งยังกำหนดมุมมองใหม่ให้อาคารแต่ละหลังเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศให้เหมาะแก่การพักผ่อน
- จัดแต่งสภาพแวดล้อมให้มีชีวิตชีวมมากขึ้น โดยการเพิ่มพันธุ์ไม้ทั้งไม้ดอก ไม้ประดับ และไม้ให้ร่มเงาต่าง ๆ เพื่อสร้างความร่มรื่นให้แก่ตัวโครงการ
- ปรับเปลี่ยนรูปทรงอาคารใหม่ให้มีความโปร่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวกมากขึ้น

5.3 แนวความคิดในการออกแบบ

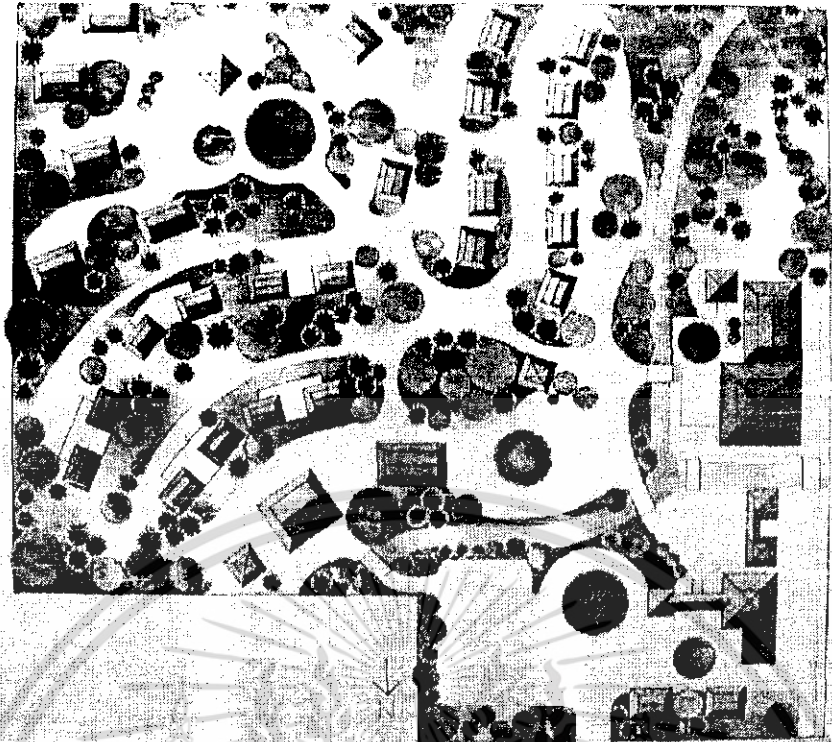
แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

5.3.1 แนวความคิดในการวางผังโดยรวม

จากลักษณะภูมิประเทศของโครงการมีลักษณะเป็นเนินเขา ประกอบกับมีลำห้วยแม่สาครไหลผ่าน ทำให้ได้แนวความคิดในการจัดวางผังคือ ใช้ลำห้วย และลักษณะภูมิประเทศเป็นตัวกำหนดในการวางผังโดยใช้ลำห้วยแม่สาครเป็นตัวแบ่งกลุ่มอาคารสาธารณะ และอาคารที่พักส่วนตัวออกจากกัน และใช้ลักษณะภูมิประเทศที่เป็นเนินเขา เป็นตัวกำหนดในการจัดวางกลุ่มอาคาร ซึ่งการจัดวางผังเช่นนี้ จะก่อให้เกิดความเป็นระเบียบ เพราะกลุ่มอาคารสาธารณะได้แยกออกมาต่างหาก ไม่รบกวนกับกลุ่มผู้เข้าพัก นอกจากนี้ยังได้เพิ่มพื้นที่สำหรับจอดรถ ทำให้เกิดความเป็นระเบียบ และปลอดภัยแก่ผู้เข้าใช้โครงการมากขึ้น อาคารต้อนรับก็แยกออกมาเป็นส่วนหนึ่ง ทำให้การติดต่อ และการให้บริการเป็นไปได้โดยสะดวกมากยิ่งขึ้น

ในส่วนของกลุ่มบ้านพัก ได้มีการแยกกลุ่มโดยใช้ลักษณะเนินเขาเป็นตัวกำหนดในการจัดวางกลุ่มอาคาร ซึ่งการจัดวางในลักษณะนี้จะทำให้บ้านพักทุกหลังสามารถมองเห็นทัศนียภาพภายในโครงการได้อย่างทั่วถึง โดยทางสัญจรภายในโครงการนั้นจะใช้เส้นทางหลักสายเดียว แล้วกระจายเข้าสู่กลุ่มบ้านพัก โดยในบริเวณนี้ จะมีอาคารให้บริการแห่งที่ 2 เพื่อความสะดวกในการบริการแก่ผู้เข้าใช้โครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.6 รูปแสดงผังโดยรวมของโครงการ

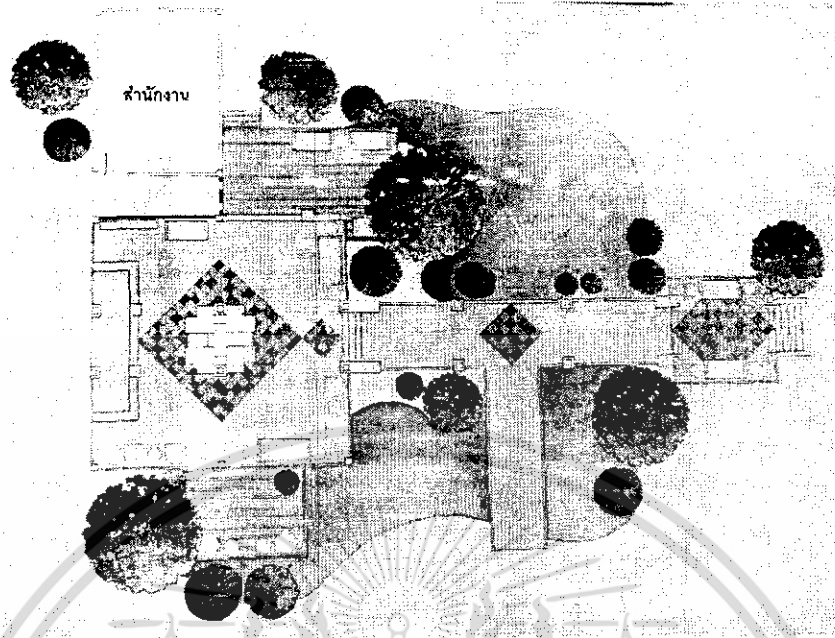
5.3.2 แนวความคิดในการออกแบบกลุ่มอาคาร

5.3.2.1 กลุ่มอาคารสาธารณะ อันได้แก่ อาคารต้อนรับ และร้านอาหาร เนื่องจากเป็นอาคารขนาดใหญ่ จึงตั้งลักษณะอาคารโบราณสถาน และสถานที่ราชการสำคัญภายในจังหวัดมาใช้ เช่นรูปทรงอาคารของวัดภูมินทร์ รวบันไดนาคสะดุ้ง การใช้งานไม้ที่ประดับตกแต่งคุ่มเจ้าเมืองน่านเดิม การตกแต่งอาคารพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจังหวัดน่าน เช่นราวระเบียง เป็นต้น ซึ่งการนำเอาลักษณะของอาคารเหล่านี้มาใช้ ก่อให้เกิดผลดีในหลายด้าน เช่น

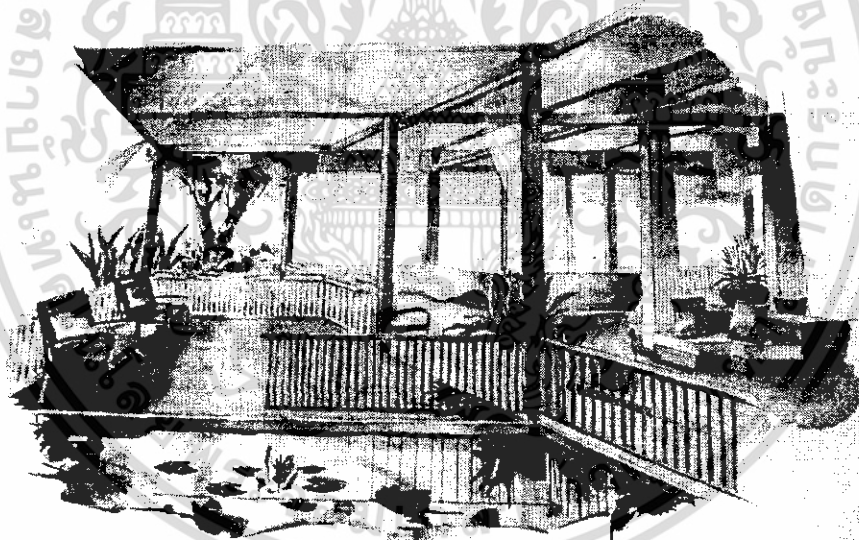
- เป็นอาคารสาธารณะขนาดใหญ่ สามารถนำไปใช้ได้ง่าย
- รูปทรงอาคารมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ทำให้ง่ายต่อการจดจำ
- รูปแบบอาคารและรายละเอียดต่าง ๆ เป็นงานดั้งเดิมของท้องถิ่น แต่กลมกลืนกับงานสมัยใหม่ เมื่อนำมาใช้ก็ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งกับสภาพชุมชนที่เป็นอยู่เดิม

อาคารต้อนรับ จากเดิมอยู่รวมกับร้านอาหาร ก็แยกออกมาเป็นสัดส่วน มีลักษณะเป็นเรือนโปร่ง ผนังเปิดโล่งทั้ง 4 ด้าน มีสระน้ำอยู่โดยรอบ การจัดวางไม่เป็นแบบสมมาตร เพื่อไม่ให้อึดอัด แข็งเกร็ง อยู่ติดกับส่วนของสำนักงาน ทำให้ง่ายในการติดต่อ และการบริการแก่ผู้เข้าใช้โครงการ ซึ่งจากอาคารหลังนี้สามารถแยกไปยัง ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว และกลุ่มบ้านพักได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

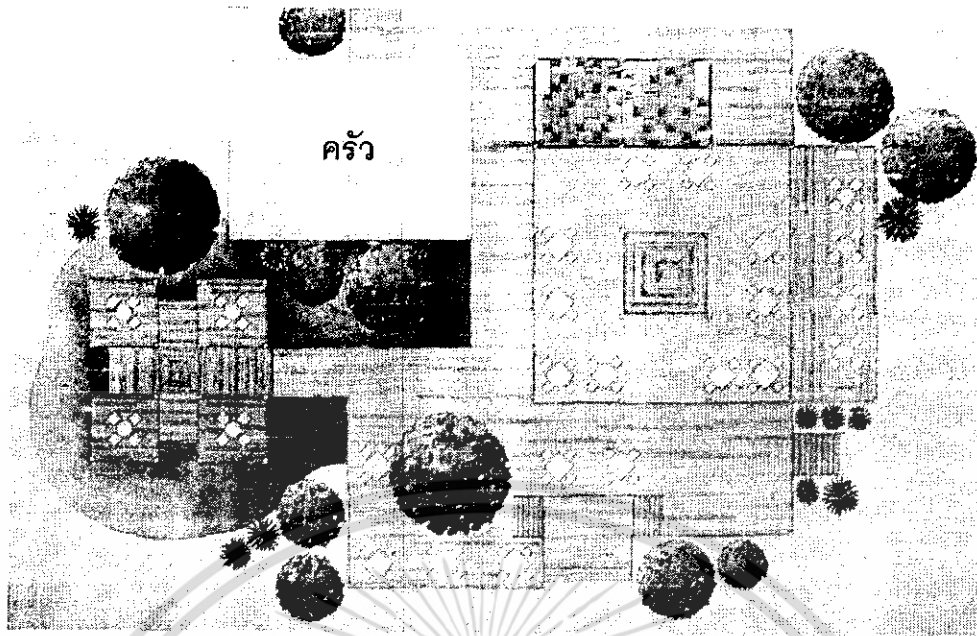
รูปที่ 5.7 รูปแสดงแปลนอาคารต้อนรับ

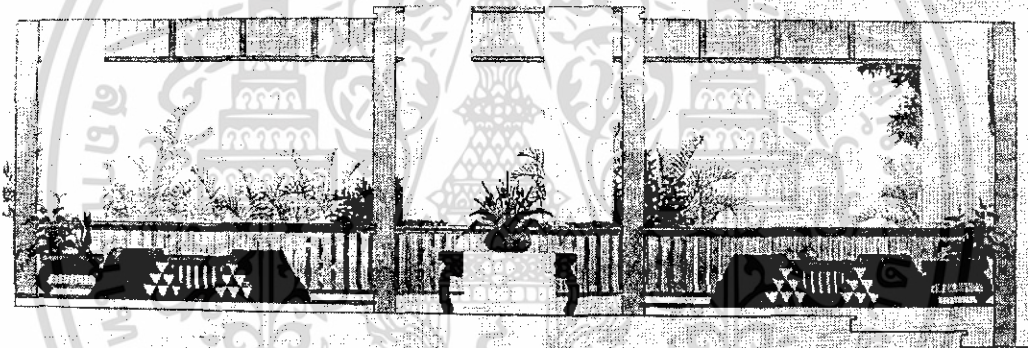
รูปที่ 5.8 รูปแสดงทัศนียภาพอาคารต้อนรับ

อาคารร้านอาหาร ออกแบบเป็นอาคารยกสูง ตัวอาคารเปิดโล่งให้เห็นทัศนียภาพได้โดยรอบ ล้อมด้วยระเบียงขนาดใหญ่ ภายในอาคารมีเวทีจัดแสดงดนตรีพื้นเมือง ระเบียงมีการยกระดับทำเป็นร้านอาหารแบบขันโตก ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนจำนวนที่นั่งได้ตามความเหมาะสม ภายนอกมีเรือนศาลาแยกออกไปต่างหาก สำหรับผู้ที่ต้องการความเป็นส่วนตัว รองรับผู้เข้าใช้ได้มากที่สุด 96 ที่นั่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.9 รูปแสดงแปลนร้านอาหาร

รูปที่ 5.10 รูปแสดงรูปตัดร้านอาหาร

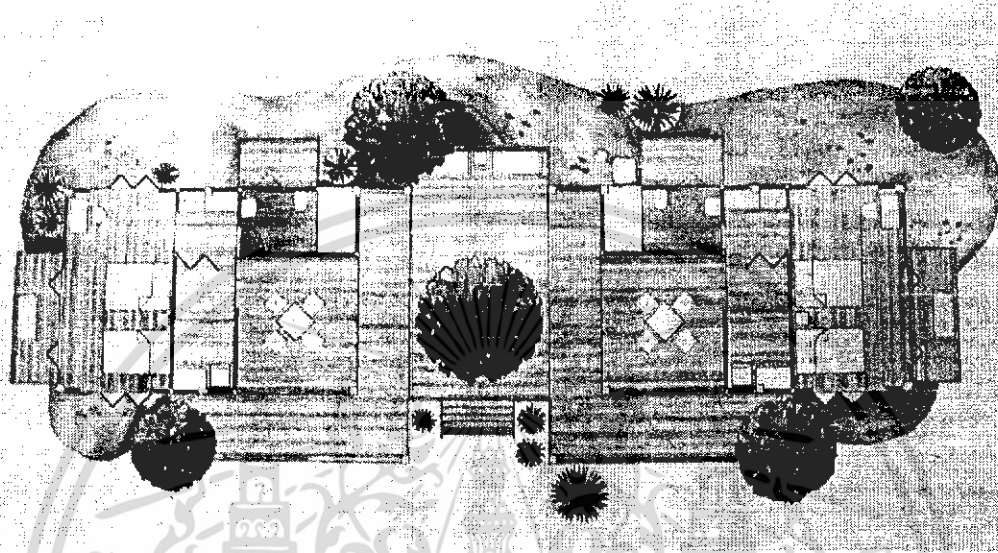

รูปที่ 5.11 รูปแสดงทัศนียภาพร้านอาหาร

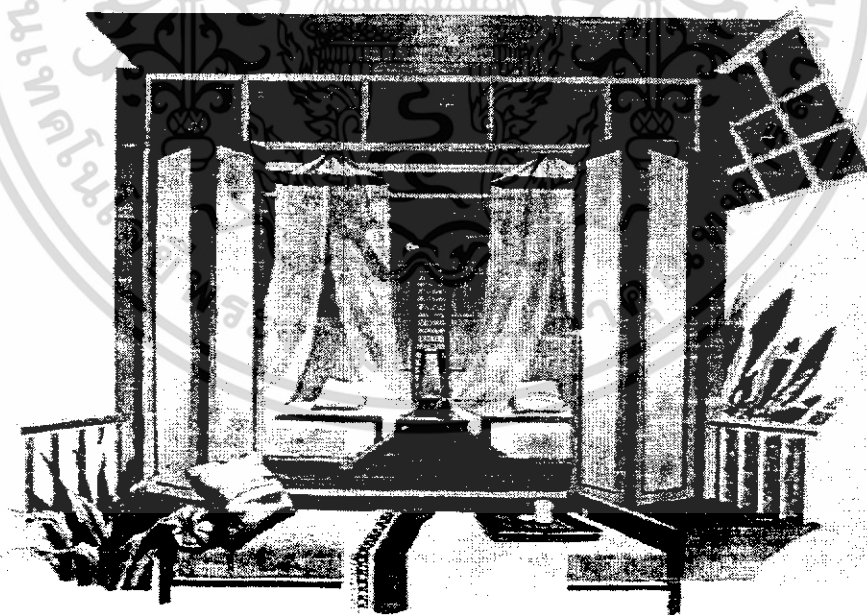
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.2.2 กลุ่มอาคารที่พัก ใช้กลุ่มอาคารเก่าที่มีอยู่ในท้องถิ่นเป็นแบบ
 อย่างในการปรับเปลี่ยน ซึ่งกลุ่มบ้านพักที่ปรับใหม่แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

อาคารบ้านพักกลุ่มที่ 1 เป็นอาคารคู่ยกถนนสูงมีระเบียงรวมขนาดใหญ่
 กลุ่มอาคารอยู่ใกล้กับส่วนทางเข้าโครงการมากที่สุด เหมาะสำหรับผู้ที่ไม่ต้องการความเป็นส่วนตัว
 และผู้เข้าพักที่มาเป็นหมู่คณะ

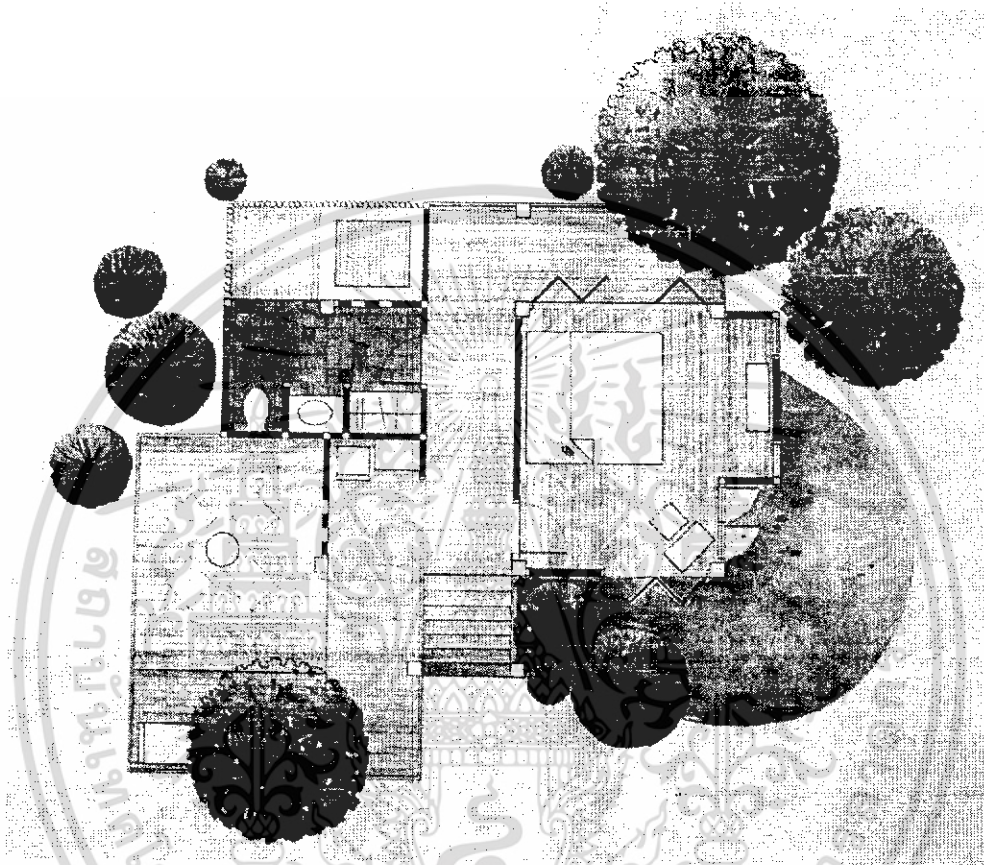
รูปที่ 5.12 รูปแสดงแปลนบ้านพักแบบที่ 1

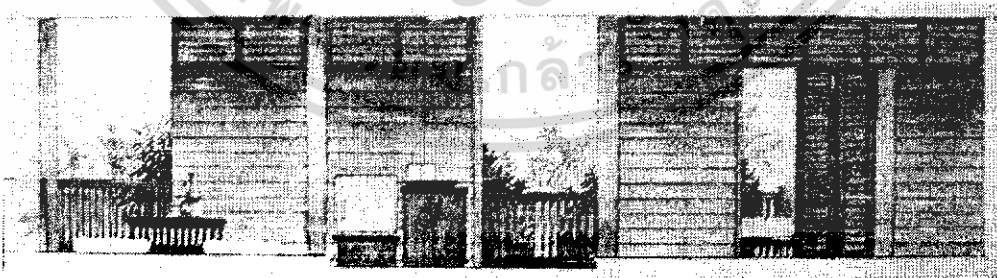
รูปที่ 5.13 รูปทัศนียภาพบ้านพักแบบที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคารบ้านพักกลุ่มที่ 2 เป็นอาคารเดี่ยวประกอบด้วยกลุ่มอาคารทั้งหมด 10 หลัง เป็นอาคารยกถนนสูง ตกแต่งแบบบ้านไทยทางภาคเหนือ มีความเป็นส่วนตัวในระดับหนึ่ง เพราะอาคารแต่ละหลังอยู่แยกจากกันทั้งยังมีต้นไม้ช่วยบังสายตา และสร้างความร่มรื่นให้แก่ตัวอาคาร เหมาะสำหรับผู้เข้าพักทั่วไป หรือครอบครัวขนาดเล็ก

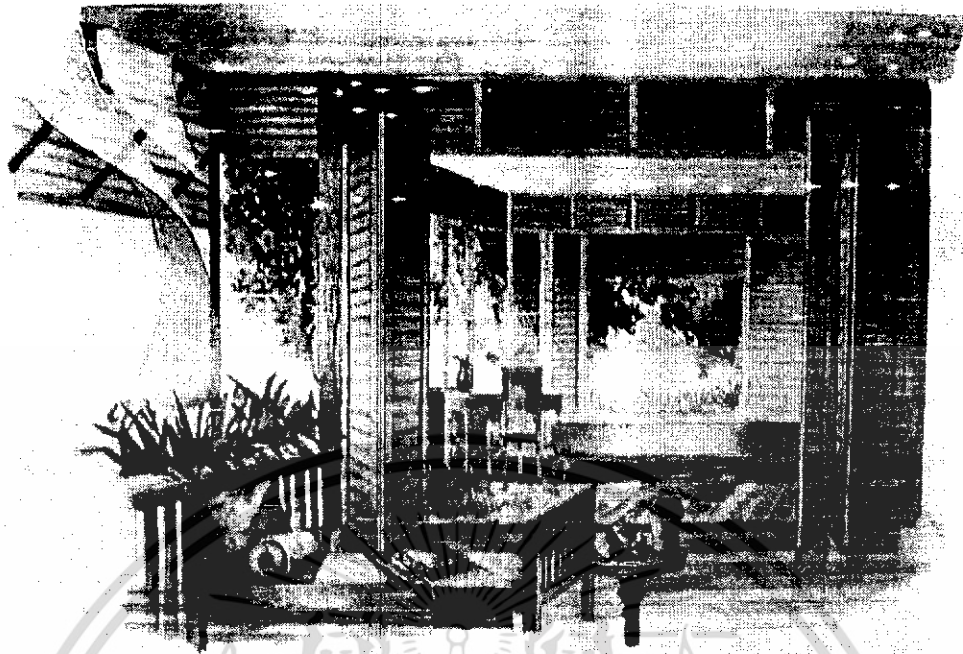

รูปที่ 5.14 รูปแสดงแปลนบ้านพักแบบที่ 2

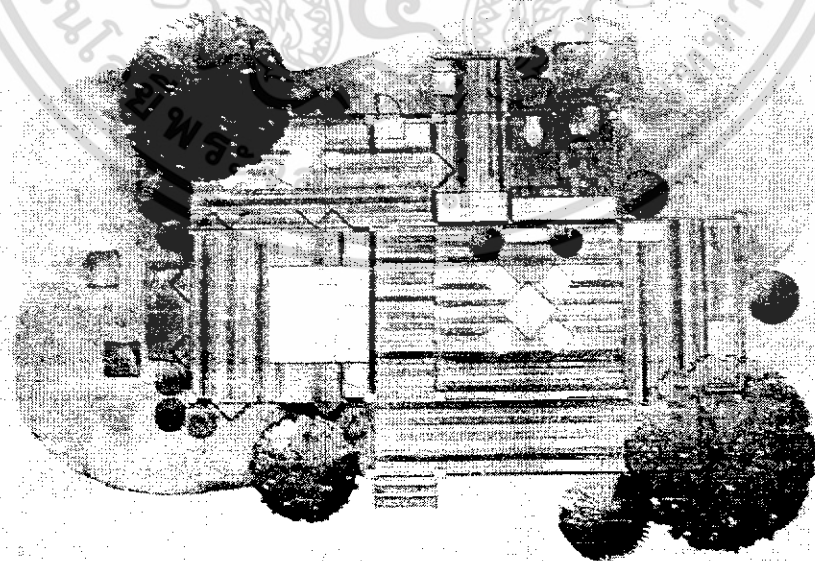
รูปที่ 5.15 รูปแสดงรูปตัดบ้านพักแบบที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.16 รูปแสดงทัศนียภาพบ้านพักแบบที่ 2

อาคารบ้านพักกลุ่มที่ 3 อาคารบ้านพักกลุ่มที่ 2 เป็นอาคารเดี่ยวประกอบ ด้วยกลุ่มอาคารทั้งหมด 10 หลัง เป็นอาคารยกถนนสูง ตกแต่งแบบบ้านไทยทางภาคเหนือ มีความ เป็นส่วนตัวสูง เพราะตั้งอยู่ในส่วนลึกสุดของโครงการ เหมาะสำหรับผู้ที่มาเป็นครอบครัว

รูปที่ 5.17 รูปแสดงแปลนบ้านพักแบบที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.18 รูปแสดงทัศนียภาพบ้านพักแบบที่ 3

รูปที่ 5.19 รูปแสดงสภาพแวดล้อมภายในโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

สืบเนื่องจากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของทางภาครัฐ ที่ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ยังผลให้เกิดความตื่นตัวทางธุรกิจการท่องเที่ยวขึ้นอย่างมากมาย ซึ่งทางจังหวัดน่านเองก็ได้มีการตื่นตัวในเรื่องนี้เช่นกัน และในงานมหาสงกรานต์ในช่วงเดือนเมษายน 2547 ที่ผ่านมา จังหวัดน่านเองก็ได้มีส่วนร่วมในงานประเพณีที่ยิ่งใหญ่ระดับประเทศในครั้งนั้นด้วย ด้วยความที่ตัวจังหวัดน่านเองมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง ล้อมรอบด้วยภูเขาสูงมากมาย มีลักษณะภูมิประเทศที่แปลกตาสวยงามคล้ายประเทศเมืองหนาว ทั้งยังเป็นแหล่งที่มีชนบทกรรมนิยมประเพณีล้านนาดั้งเดิม อันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ยังผลให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้ความสนใจในการเดินทางมาพักผ่อนและท่องเที่ยวที่จังหวัดน่านมากขึ้น

แต่เนื่องในสภาวะปัจจุบัน ทางจังหวัดน่านเองก็มีผู้ดำเนินการธุรกิจการท่องเที่ยวอยู่ไม่ไ้หลาย ราย เมื่อเทียบกับความต้องการห้องพักที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้จำนวนห้องพักของทางธุรกิจที่มีอยู่เดิม ไม่เพียงพอที่จะรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวได้ อีกทั้งสถานที่พักใกล้ขีดธรรมชาติจริง ๆ มีอยู่ไม่ไ้หลายราย ทั้งยังมีปัญหาด้านคุณภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ก็ยังไม่สมบูรณ์มากนัก

โครงการปรับปรุงแผนผังเว็บไซต์จังหวัดน่าน จึงเป็นทางเลือกหนึ่งในโครงการที่ได้ตอบสนองความต้องการการเติบโตของธุรกิจการท่องเที่ยวภายในจังหวัดน่าน อีกทั้งยังเป็นการยกระดับมาตรฐานคุณภาพของธุรกิจบริการภายในจังหวัดให้ดีขึ้นอีกด้วย

ทางผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ท่านผู้อ่านทั้งในแง่ของข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดน่าน รวมไปถึงแนวทางการออกแบบทางสถาปัตยกรรมภายในให้สอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศและสภาพภูมิอากาศ โดยใช้ข้อมูลทางงานสถาปัตยกรรม และลักษณะชนบทกรรมนิยมประเพณีล้านนาทางด้านการออกแบบ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ทางผู้จัดทำขอกราบขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

นาย ทักษิณ บุญสวัสดิ์

ผู้จัดทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้